

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца Миољуб Виторовић,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић,
- сви оптужени и
- браниоци адвокати:
 - Звонимир Здравковић - бранилац опт. Љубана Деветака,
 - Бранкица Мајкић - бранилац опт. Милана Девчића,
 - Градимир Налић - бранилац опт. Милана Радојчића,
 - Војислав Вукотић - бранилац опт. Жељка Крњајића,
 - Бранко Лукић - бранилац оптужених Радована Влајковића и Миодрага Димитријевића.
 - Јасмина Живић - бранилац опт. Дарка Перића,
 - Бранко Димић – бранилац опт. Радисава Јосиповића
 - Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,
 - Слободан Живковић - бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића,
 - Бранислава Фурјановић – бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, и
 - Радослав Шошкић – бранилац опт. Александра НИКОЛАЈИДИСа.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 14 часова и 38 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богосав Давидовић? Господине Давидовићу, да ли су Ваши лични подаци од оца Живојина, по занимању алатничар, пребивалиште Ваљево? Реците, ми Вашу адресу у Ваљеву?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нисам у Ваљеву, у селу живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Котешица, Котешица село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Котешица, село код Ваљева, је ли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Рођен у Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у Ваљеву? 1961. годиште, је ли тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли у неком сродству са оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитрјевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром НИКОЛАЈИДИСом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој завади јесте ли са неким од њих?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са оптуженима несродан, није у завади.

Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

Пред овим судом се води кривични поступак против ових 14 лица, која сам Вам сада прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у периоду октобар-новембар 1991. године у месту Ловас, предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим дешавања у селу противзаконито затварање становништва, мучење, телесно повређивање и страдање тих цивила и дешавања, страдања цивила на минском пољу. Испричаћете суду све од почетка шта је Вама у вези тога познато, да ли сте били у том периоду тамо? Из овог исказа који сте дали истражном судији 25.07.2007. године, произилази да сте у једном делу овог периода боравили на подручју Ловаса и све што је Вама у вези овога познато? Можете да седнете да бисте се лакше и боље ћете се чути, спустите тај микрофон према устима. Е, тако.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ми смо мобилисани у Ваљеву, из Ваљева смо кренули из касарне, ја мислим да је то био 09. октобар 1991. године. Уопште нисмо знали где идемо, ни куда ћемо, ни где ћемо стићи и ми смо тако вече, ја мислим у току дана не вече, то је било јутро, пребачени аутобусима и дошли смо у Шид. Ту смо преноћили и сутрадан смо кренули даље и стигли смо у Сремске Чаковце, ту смо били неколико дана на обезбеђивању неких објеката и тако, путева и тако. Ту нисмо имали никаквих проблема са мештанима никаквих и једног дана, ја мислим да је то било можда поподне, тако или у вечерњим сатима. Не могу сад тачно да се сетим, али мислим да је то било поподне или вечерњи сати, тако. Изненада смо пребачени у село Ловас. Исто нисмо знали где идемо, ја бар нисам знао. На брзака смо покупили опрему тако и нашли смо се у Ловасу и није дуго времена прошло.

Како смо дошли у Ловас, ја сам распоређен на стражи, вероватно зато што су људи имали поверења у мене да ћу их чувати

и сачувати. Често сам пута распоређиван на стражу и то вече сам распоређен на стражу и остао сам на стражи до зоре и ујутру кад је свануло, па сад не могу да кажем тачно колико је било сати, можда негде шта знам 7, 8 сати, неко је од тих војника ми рекао да се повучем са страже да се негде иде. Ја уопште нисам знао где се иде и видим неко спонтано окупљање испред школе. Ми смо ту боравили у тој школи, а ја сам обезбеђивао ноћу, школу чувао са друге стране у дворишту, значи не са улазних врата него са друге стране и видим неко спонтано окупљање заиста. Ја се прикључим задњи тој колони и кренули смо негде, заиста не знам где, каже у неку акцију, као неке цивиле треба да спроведемо на брање кукуруза, негде не знам нешто у неку задругу углавном треба да идемо. Тако сам ја то тад разумео, тако се то причало, знаш како то међу војницима се шушка, иде се негде а ја заиста не знам где се иде и ми смо пошли, па то је негде према центру села, па и ми смо били ту негде око центра села, после смо путем једно, шта да вам кажем тачно сад, око 300-400 метара напред и ушли смо у једно двориште ту, то је била та задруга. Ја уопште нисам знао да је задруга и шта је.

Ми смо ушли ту, сад не могу да вам кажем колико нас војника, али смо ушли унутра у ту задругу. И сад ту сам видео неке људе у неким разним униформама, мени је то одмах деловало да су то неке паравојне формације, било их је у разним униформама, шареним униформама, у неким другачијим униформама од нас, затим имали су неке униформе, да кажем СМБ, пола цивилне и тако. Е, ту сам приметио малтретирање тих цивила, било их је ја мислим од 20-ак до 30, тако. Видео сам ударање песницама, шамарање, на мене је то јако страшно деловало. Ја могу да вам кажем да у појединим моментима сам гледао испред себе у бетон доле, да ли је био асфалт, бетон, не знам, не сећам се. То је трајало, мени се учинило да је то трајало 20-ак минута, можда пола сата, међутим, није, то је мање, сад кад се саберем то више није трајало од 10-ак минута, а то је заиста било, мислим на мене је то деловало страшно, али ми нисмо могли ништа да предузмемо да то зауставимо, јер са супротне стране, говорим о тим паравојним формацијама, били су наоружани, имали су оружје своје, лично и да смо ми окренули оружје или нешто предузели они би сигурно на нас окренули оружје и то и то би било страшно. Ја сам тако тад у том моменту замишљао.

Ви можете да верујете како је то деловало на мене, ја никад нисам ударио човека нити сам се потукао са човеком, а ипак сам то

морао да гледам. Шта ћу, нисам имао куд. То је трајало, кажем вам, ту једно 10-ак минута и после су те цивиле, та баш група што их је мучила, извели овамо напоље и ту се нека исто, не могу да вам кажем ко је формирао ту колону јер не знам, само знам на челу колоне се нашло можда 4 и 5 људи опет паравојних формација, али мислим да то нису били ти који су мучили те људе, преузели су други и они су били на челу колоне тих 4, 5 паравојних формација људи, они су предводили и ми смо тако кренули са њима незнајући уопште, мени бар није било јасно, то је било прича иде се овде и онде, где се уопште иде. Ишли смо до центра села скоро до школе и скренули смо лево и били смо у колони. Значи, они су били на челу колоне, они су предводили те паравојне формације о којима причам, али их је било и на другим местима и око средине колоне, са стране и испод, испод колоне, испод зачеља те колоне. Ја сам негде био близу зачеља колоне, тако. Ту сам први пут приметио Јосиповића и Влајковића кад смо доле скренули са пута, били су у колони. Ја чак мислим око средине или сигуран сам да су чак били испод средине колоне, њих двојица, значи били смо у колони и кретали смо се тим путем, сад не могу тачно да вам кажем колико, можда једно опет једно 400 метара, 500 и зачуо сам неку галаму, нешто, неку галаму доле испод зачеља колоне и чула су се два до три пуцња, тако. Ја се нисам окретао назад да гледам јер мислио сам да пуцају по неким објектима и тако, напуштеним. То су били неки стари напуштени објекти, оштећени у ранијим дејствима, ја сам мислио да је то у питању. Међутим, успут сам чуо да су убили човека испод зачеља колоне. Ту заиста немам коментара, то је страшно. То сам успут чуо, видео нисам, нисам се назад окретао. И тако смо ишли још, не могу сад да вам објасним тачно овако јер доста је времена прошло, нешто што се присећам, јер деветнаест година је прошло од тад. Ишли смо опет можда, да кажем, тако једно 400 метара и ти људи на челу колоне те паравојне формације, они су за мене паравојне формације, ја сам их тако схватио, можда и нису, не знам ја јер имају разне униформе а нису припадали нашој чети, наредили су да се уђе у њиву неку, ту је била детелина нека, нешто тако, детелина да и ми смо ушли у њиву, ово доле зачеље колоне и распоредили су ме, ја сам негде био можда да вам кажем једно 10-ак метара од кукуруза, а дошло је ту до померања, те паравојне формације су биле испред нас, ми смо били иза њих а испред паравојних формација су били цивили. Е, сад колико смо били тачно удаљени од тих паравојних формација позади не могу да вам кажем тачно,

ајде нека буде десетак, петнаест метара, тако и кретали смо се према силосу, горе према силосу и не могу сад да вам кажем да ли смо стигли можда до средине њиве, тако. Чуо сам јаку детонацију, експлозију. Попадали смо по земљи као покошени. Ја лично сам мислио да је то неки минобацачки напад или нешто тако слично. У том моменту паравојне формације отварају ватру и чујем од наших људи како вичу «не пуцајте, не пуцајте», од људи из наше чете. Многи су повикали «не пуцајте», то је кратко трајало, престали су, међутим, знате шта се десило ту и то. То није дуго трајало, почели смо да се, кад сам видио да се ови људи који су предводили да се ови доле до пута, то је било на левој страни ближе пута, да се повлаче, почели смо и ми да се повлачимо и да излазимо на пут овамо. На путу се нисмо дуго ни много задржали, вратили смо се кад смо се консолидовали и изашли из њиве ми смо се вратили назад у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја у првом моменту, кажем вам, да сам посумњао да је то минобацачки напад, међутим, касније смо чули да су то, схватили у ствари да су то mine у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете у Вашем исказу или да Вам учесници постављају питања?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Могу и да постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Кажете било Вам је мучно да гледате те људе који су тучени?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте ништа могли да предузмете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је био неко Ваш међу тученима, неки Ваш рођак, дете, отац, мајка, сестра, брат, да ли би исто то онда гледали тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да Вам кажем, да је само мој живот био у питању ја бих нешто предузео, али туђе животе да ризикујем јер ту је било још војника, да ја нешто предузнем на своју руку то би заиста испало крвопролиће и ја бих морао за туђе животе да одговарам, а лично за свој бих ризиковао да нешто предузнем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте то већ проценили као мучно, као тешко, као нешто што је опасно, па зашто сте наставили с њима да идете даље?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да вам кажем, ми нисмо имали другог избора, шта ћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имали сте избора јер кажете било је спонтано окупљање, ви сте се спонтано окупили и стали на зачеље колоне, па Вас ја сад питам ако је то било тако спонтано, нико вам није наредио да дођете, зашто Ви настављате да пратите те цивиле који су тучени на начин како сте Ви то описали да Вам је било мучно, да нисте смели да реагујете, зашто Ви настављате да учествујете у том догађају?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па господине да Вам кажем, ми нисмо тамо знали ни терен, нисмо познавали ништа, нисмо морали да идемо за њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је наредио, па кажете морали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Они су предводили нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама лично наредио па сте Ви морали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па говорим о тим паравојним формацијама, ми смо морали за њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти паравојни, шта сте Ви тамо, јесте ли Ви члан тих паравојних или сте неки други па Вам наређују, ко Вам наређује тамо?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ти људи који су предводили колону, тих 4-5, они су оформили колону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су лично Вама наредили па сте Ви, кажете, морали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мени лично не, па ја сам видео где се други људи окупљају и ја сам са њима, војска, морао сам, шта ћу да се вратим назад, не знам куд ћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли сви из тог дворишта кренули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли из тог дворишта сви кренули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: На кога мислите сви?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете морали сте, па Вас питам и за вас војнике и за оне које сте водили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу сад да се сетим да смо сви, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи нисте морали? Ако нису сви кренули то значи да нису сви морали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам да су сви кренули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде од почетка да Вас. Кад сте дошли у то двориште, да ли је то било једна група или више група тих људи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: На које људе мислите, на цивиле, на кога, на паравојне формације, на кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мислим на цивиле?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да је једна група та била, ја не знам за другу групу, једна група у задрузи, ако мислите на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да то малтретирање могу да виде и други припадници Ваше јединице?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па могли су да виде, па били смо ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту било људи отприлике, војника?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу сад тачно да вам кажем, да ли су сви ушли ту или су неки остали испред, али могу да вам кажем да је можда било па не знам 30-ак људи, тако, можда су неки остали испред, не могу сад да се сетим, то је дуг период сад да се ја присетим после 19 година колико је ушло а колико је остало ван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вас је, нећу да кажем натерало, али шта је разлог да нам данас кажете да то није трајало 20 минута или пола сата него можда 10 минута?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па добро мало сам се пресабрао, мислим, заиста мислим да је то 10-ак минута, јер то је мени трајало, односно деловало као вечност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви добро сећате шта сте испричали код истражног судије?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Сећам се, добро се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то нешто било важно да је било 20, пола сата, а сада Вам се чини да је то важно да не буде толико него да буде 10 минута?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не, чини се мени, ја сам се пресабрао и мислим да је то 10-ак минута, да није баш толико било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли с неким причали о томе па сте се онда присетили да је то било 10-ак минута?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Ви сте то на извештај начин рекли, ја ћу Вас сад то директно питати, да ли сте ту видели неког од Ваших старешина?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где, мислите у задрузи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од мојих старешина?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на Јосиповића?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, заиста не могу да се сетим, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тог догађаја видели или учествовали у неком малтретирању цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите на мене лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па на Вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Никад, никад никог ударио нисам, то можете да проверите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је онда, обзиром да је то први пут, да ли Ви некога питате да ли је ту у дворишту или после у колони неког од Ваших претпостављених да питате шта се ово дешава, зашто туку те људе, зашто их малтретирају, зашто убијају, зашто убадају?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како ћу да питам, кога да питам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па лепо, приђете и питате, обзиром да је то ситуација којој први пут у животу присуствујете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па моји најближи претпостављени тог дана нису имали команду никакву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како Ви то знате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Лепо, рекао сам Вам да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, лепо сте ми рекли да знате, али ја Вас сад питам лепо како Ви то знате да они нису имали команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја Вама кажем да су ови 5 људи на челу колоне тад предузели команду и они су нас водили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам то како они предузимају команду и од кога и кад у ком тренутку?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е, не могу да се сетим од кога су преузели команду, то не могу заиста да се сетим ко им је наредио да нас воде, то морате неког другог питати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако Ви кажете да Ваши претпостављени нису имали команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нису имали команду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је та команда преузета од стране неких других људи, сад Вас ја то питам у ком тренутку Вама бива јасно да је команда преузета од неких других?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па Ви господине питате једног обичног војника, то је питање за некога другог, ја заиста не могу да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питање логике, није питање војника, него је то питање кад Ви кажете, Ви кажете овако «Ја знам да моји претпостављени нису имали команду», ја Вас питам сада како Ви то знате и од ког тренутка је Вама јасно да Ваши претпостављени нису имали команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Господине, да Вам кажем нису издавали команду баш кад је се та колона формирала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко није издавао команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Старешине наше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да су Ваше старешине биле у том дворишту, па то Вас питам?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, у дворишту нису били, ја сам Вама рекао да они нису били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле су се они створили у колони, како Ви описујете, на средини колоне ако Ви њих нисте пре тога видели, а пре тога сте сазнали да су они изгубили команду, да је неко други преузео команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како пре тога, то је било лако заиста да се примети да они не командују, јер они не воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније причајте молим Вас, ја не знам да ли оптужени чују позади и само микрофон наместите, кад се окренете према тужиоцу микрофон удаљите од уста. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ме разумете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то моменат кад Ви схватате да Ваши претпостављени немају више команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је моменат кад сам их видео доле у колони и заиста су ишли с нама у колони као обични војници, значи нису ишли поред колоне, нису ни издавали никаква наређења колико ја знам, значи били су ван сваке команде, зашто не знам, то питајте њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам сада зашто нисте пришли Вашим претпостављенима и питали шта се ово дешава јер они су Ваши командири?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како да приђем, ко сам ја, ја сам обичан војник, шта ја имам да шетам са врха на дно колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви кажете малопре, помињете о Вашем тешком психичком здравственом стању кад сте то видели, ја сада питам као обичног човека, као људско биће Вас питам како пристајете да учествујете у томе а да никога ништа не питате да то може да спречи, ако Ви не можете да спречите Ваши командири могу то да ураде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја не могу Вама и нисам у могућности да постављам питања, али лако је са тог места сад и са тог аспекта таква питања постављати, а да сте Ви били тамо на том месту, а да сте Ви сад на овом мом месту, не дај боже ни дужни ни криви, како бисте се Ви осећали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви ништа криви, можда се Ви осећате кривим, али ништа нисте криви, нисте Ви окривљени, Ви сте сведок.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, не осећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја осећам да Вама није пријатно што Вас ја питам, али.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како је пријатно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је било ко од других Ваших сабораца или колега или пријатеља нешто рекао командирима Вашим?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не. Шта ће да кажу јер они су људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тога да се формира колона за покрет? Да ли се сећате тога ко је то наредио?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да се формира колона?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ови људи о којима Вам причам, ових 4-5 људи они су предводили колону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, пре него што је почела да се, пре него што постоји колона?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Господине, да Вам кажем, ја сам био на зачељу колоне, ја сад не могу да видим горе у врху колоне шта се дешава све да бих био сто посто сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за задругу ту како, који је тренутак тај, ко наређује да се формира уопште колона?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е, то не знам ко наређује, заиста не знам да се формира, само знам да ови људи предводе и да не могу да будем сигуран, сто посто тачан да су они формирали колону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако Вас ја добро разумем, Ви долазите до тог задружног дворишта, гледате како те људе малтретирају?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви радите од 10 до 30 минута?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шта ћемо, не тридесет, добро, ја сам рекао тридесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ето, има и других сведока, различито су људи овде причали.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Ви, нека буде два минута, али, шта Ви радите за то време?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, шта ћемо да радимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, ја Вас питам.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да окренемо оружје на њих, они на нас и да буде покољ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам, шта Ви радите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Катастрофа далеко већа од оне која је била, тако би било, ја Вас уверавам у то, а Ви не морате да верујете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја Вас питам.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Јер имали сте наспрам себе људе које, односно против себе, ја сам их схватио да су они против нас, јер ја их не знам, не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, ви идете са њима, то није јасно, ви идете са тим који су против вас, то мени није јасно. Зашто то радите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Зато што морамо, шта ћемо радити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате, када кажете да је можда неко остао и не морате када кажете да сте то спонтано кренули, управо је у томе ствар. Не морате да одговорите, ако кажете, шта год да кажете, ми ћемо прихватити.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам шта да кажем, заиста. Ја Вама објашњавам, покушавам да вам објасним, да заиста ништа нисмо могли у том моменту да урадимо, ја сам сигуран, гарантујем Вам животом да нисмо могли ништа да урадимо, јер то су људи били наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у било ком тренутку од Вашег командира вода Јосиповића, чули да он каже да он не командује или да каже, не командује ни Влајковић, него да каже, слушаћемо шта нам кажу добровољци или тамо неки десети. Да ли сте чули Ви или било ко од Ваших пријатеља, после сте о томе коментарисали, да ли сте чули тако нешто?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, нисмо о томе коментарисали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте онда знали да не командују?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не командују, господине, видели смо их у колони са нама. Значи, чим је у колони, то је обичан војник за мене, није ван колоне, не командује, није издавао наређења, значи то је логично да се закључи тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, на почетку сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само, ја Вас молим да застанете за тренутак, јављају ми да у режији нешто није у реду. Изволите, може да се настави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам да када сте оно први пут се спонтано прикључили колони, да сте мислили да треба те људе да отпратите на брање кукуруза.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, на неку економију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На неку економију.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да ли је то брање кукуруза, шта ли је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, након што су.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То је испред школе, говорите, ја говорим испред школе то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, након што су ти људи тучени, где их сада водите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, заиста не знам, то питајте оне који су на челу, они знају, који су били на челу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако сам ја добро разумео, ви сте стали у колону, а да вам нико није то наредио, пошли сте да пратите ове цивиле, а да вам нико није рекао где их пратите и зашто их водите. Да ли је то тачно тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да Вам кажем, ја сам био близу зачеља колоне, значи, куда они иду, и ја за њима, значи, нисам много коментарисао, морао сам да се прикључим, где ћу, да се вратим или да добијем метак у леђа, не знам заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били на зачељу, или у близини?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Близу зачеља, не на зачељу, близу зачеља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта то значи, хајте да видимо, колико је та колона уопште дугачка, да би разумели шта значи близу зачеља или зачеље?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Колона колико је дугачка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, заиста сада да кажем, не бих могао тачно да кажем колико, колико метара је дугачка, јер све што

Вам будем рекао, не мора да значи да је тачно, тешко је то проценити, а и кажем Вам, деветнаест година је прошло. Хајде нека буде можда, шта знам, седамдесет метара, осамдесет, можда. Све је то питање колико је то тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то људи испред Вас, можда, отприлике?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испред нас? Па откуда знам сада, заиста не знам колико је људи било, јер нисам пребројавао да знам тачно колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је иза Вас људи, када кажете да сте близу зачеља?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не бих могао ни то да Вам кажем, па и то сада што кажем, не мора да значи да је тачно, да ли је четири, пет људи, да ли је два, три, не могу заиста да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су ти људи који иду иза Вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то су људи, у колони мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било који људи који су иза Вас, ако има људи који нису у колони, опишите и те људе који нису у колони.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е да Вам кажем, иза мене су били наши људи, из чете, а испод њих, доле испод зачеља колоне, су били ови, препостављам, паравојне формације, они су били испод зачеља. Рекао сам Вам да су били када смо се кретали и на врху колоне, на челу, били су и са стране, били су и испод колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете испод колоне, то је значи зачеље колоне?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не бих рекао да је зачеље, значи испод зачеља колоне. Значи, сада испод зачеља колоне може да буде пет или десет метара или више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је било тих што Ви кажете, испод зачеља колоне?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам ја, када сам једно време, када смо скренули са пута лево, ја мислим, не знам, ако сам добро приметио, можда двојица, тројица људи, али се више нисам окретао назад да гледам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је са цивилима било?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, цивили су били са наше десне стране, они су се кретали између нас и цивила, кретали су се свукуд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неки цивил испод зачеља колоне?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испод зачеља колоне?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па кажем Вам да је то што сам чуо, да је тај један човек да је та галама била, да је изостао и ја мислим да је он био испод зачеља колоне, али не знам, нисам се окретао назад да гледам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви то чули да је тај један заостао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па чуо сам галаму, доле испод зачеља колоне, неку галаму, нешто тако, да не могу свега тога да се присетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте и пуцњеве и ово, али сада помињете да сте чули да је био неки цивил. Где је тај цивил био пре тога, пре него што сте чули ту галаму?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу да се сетим, да Вам кажем, ја нисам гледао стално и лево и десно, некада сам гледао испред себе, нисам могао све да региструјем и да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас прилично сада не разумем. Ако имате задатак да водите некога негде, онда ваљда посматрате те које водите, а Ви кажете, Ви како нама описујете, као да су вас водили негде, ја тако сада стичем утисак.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па сигурно, овај врх колоне нас је сигурно водио негде, они су предводили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта ћете му ви онда ако он све вас води?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ко ме шта ћемо ми?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па томе што је на челу, ако ви немате неки задатак, шта ћете му ви онда?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја заиста не знам који смо имали задатак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта би са тим цивилом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, ја Вам рекох, заиста не знам, само сам чуо та два, три пуцња позади и неку галаму. Касније сам успут чуо да су убили човека, нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте чули успут?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, шушка се ту међу људима, не могу сада да се сетим ко је причао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, иза Вас су Ваши људи. Е сада ко је то шушкао, па сте Ви то шушкање чули и баш сте схватили да је то убијен неки цивил. Од кога сте Ви то чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па од ових људи испред, али ја не знам ко су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, људи испред су знали да је убијен цивил, Ви нисте знали, а можда су и ови знали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда су се окретали назад, ја се нисам окретао, заиста, нисам се окретао назад у том моменту, јер, рекао сам Вам, мислио сам да пуцају на неке објекте, на нешто и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи овако, Ви сте близу зачеља колоне, близу Вас је двоје, троје или четворо људи, а на раздаљини од пет метара је нека друга група која иде испод зачеља колоне.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која пуца и Ви кажете, не знате да је ту неки цивил убијен, него сте то чули од оних који су били испред Вас, то сте рекли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, чуо сам успут, али се нисам окретао назад да гледам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ти гласови, то комешање, то што сте рекли, нека гужва, на шта Вас то асоцира, зашто би неко нешто причао, а на раздаљини од пет, десет метара од Вас, а Ви то не разумете и не окрећете се. Мислим, у чему је тај проблем био, па се нешто успут комешало?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам заиста, какав проблем, на који проблем мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, чуло се нешто. Шта сте Ви то чули, па сте то протумачили као неко комешање, не знам који сте израз употребили малопре, Ви сте то рекли. Реците нам, шта сте то чули, па сте схватили да се нешто дешава?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Шта сам чуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, заиста, не могу сада да се сетим. Ја Вам рекох да сам чуо само галаму неку испод зачеља колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То галаму, тај израз, тачно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, шта сада, ко, на кога галами?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Али се нисам окретао назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би чули галаму, не треба да се окрећете, можете да чујете и да се не окренете, па Вас ја питам, шта сте Ви то чули, па сте то схватили да је то галама и ко је ту коме шта причао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па заиста ја не знам, јер рекао сам Вам, нисам се окретао уназад да гледам, само сам чуо испод зачеља колоне, тако неку галаму, расправку неку и нека три, четири, два, три метка, тако, пуцња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко се са ким расправљао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Господине, рекох Вам, нисам видео, а да сам видео, рекао бих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се цивили расправљали? Кажете малопре, да иза зачеља колоне и како рекосте, испод зачеља колоне су се кретали само тих два, три, четири, пет људи, на раздаљини од пет, десет метара?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, можда тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се они међусобно, јесу они међусобно галамили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, на некога су викали и чуо сам два, три пуцња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи на неког ко није њихов су викали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко би могао да буде тај неко трећи, није тај њихов, него неки, ко би могао да буде тај неки?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, можда је и тај цивил о коме причамо, о коме сам причао малопре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сада то нисте схватили у том тренутку да они галаме и чујете пуцње да су убили цивила, него Вам неко испред Вас каже да су иза Вас убили човека?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам се окретао назад да гледам, рекао сам Вам малопре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, то је Ваше право да одговорите како хоћете, али то није у складу са оним што сте рекли да сте се бринули, да Вам је било жао и да Вам је било страшно, малопре их туку, па Вам је то страшно, а овде пуцају па Вам то није страшно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заиста ја не знам, не разумем питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте команду левим крилом.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам то, прво, да ли је, како је стала та колона? Да ли је била команда да се стане?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу да се сетим, да ли смо стали, је ли неко са врха колоне, углавном су рекли да уђемо левим крилом, односно десно да уђемо у ту детелину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Левим или десним?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па десно, левим крилом, мислим десно, на десну страну смо ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ушли сте на десну страну, а да ли сте се пре него што сте ушли на десну страну, окренули, да ли је била команда да се стане, да се окрене надесно, налево?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам сада, не могу да се сетим да ли је била команда да се стане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте се окретали, како сте Ви дошли до те ситуације да уђете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, нама је речено са врха колоне да уђемо, зачеље да уђе и да се креће горе према кукурузима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, на тих седамдесет метара испред Вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сте чули да вам кажу да уђете десно, а на пет метара иза, нисте чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Шта нисам чуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, седамдесет метара је дугачка колона и Ви чујете са седамдесет метара команду.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па може неко да виче одозго и да се чује, тако сам чуо гласно викање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте то чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па негде када смо дошли тамо до детелине те, до њиве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, и онда смо ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада Вас ја поново питам, да ли сте прво стали или сте у покрету чули команду, па одмах?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу сада да се сетим, заиста не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта значи то левим крилом, Ви сте војник, за некога ко није војник, шта значи то левим крилом напред?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим на десну страну када се улази, да је то лево крило, ја мислим, ако нисам заборавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да би било левим крилом, где би тај што даје команду требао да се налази, да би лево крило нешто урадило?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па откуда ја знам, ови су само са врха колоне тако рекли и тако смо улазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако колона иде, испред је тај који даје команду.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи левим крилом када су сви иза њега?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Он је рекао, не знам ја, не могу сада заиста да се сетим, али је рекао да зачеље доле уђе, да ми уђемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да у детелину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, вама је речено да зачеље уђе где?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У детелину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У детелину?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: И да се крећемо горе према кукурузу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако, ето да то објаснимо, значи ви, зачеље се најавише удаљава од пута на коме сте пре тога били. Да ли сам ја то добро схватио?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви, та Ваша сада колона, да ли се она креће супротно од казаљке на сату, супротно кретању казаљке на сату?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да је тако некако, не могу да се сетим, да смо ишли према кукурузу горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кукуруз где је, испред пута, бочно од пута, десно, лево?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Бочно, бочно од пута, десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десно?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко тај кукуруз од пута?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда има око, око можда стотинак метара, не могу сада да се сетим. Не мора да значи да је то тачно, не могу да се сетим, заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, када сте ушли у тај кукуруз.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисмо улазили у кукуруз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно, у ту детелину према кукурузу, јесте ишли у колони један иза другог или сте ишли фронтално?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите на ПД чету?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на било коју чету.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ми смо ишли један поред другог, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био са Ваше леве, ко је био са Ваше десне стране?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То заиста не знам, ако ми верујете, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су, ако су цивили били са Ваше десне стране, јесу они ишли први па ви иза њих, или како, или су они ушли већ одавно, па ви иза њих, како, објасните нам то?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ево сада ћу Вам објаснити. Ми смо ушли доле у њиву, испред нас су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако идете са десне стране, скрећете на десно, а са Ваше десне стране су цивили, шта прво раде цивили, ако они вама наређују да зачеље иде према кукурузима?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ту је дошло до померања, рекао сам Вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам објасните, то ми није јасно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ми смо ушли, испред нас су се распоредиле ове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ко први улази у поље?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У поље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, не бих могао да Вам кажем сада, заиста не могу да се сетим ко је ушао први.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, да ли ви војска који сте били са леве стране, да ли цивили који су са ваше десне стране, то Вас питам? Ко је први ушао у поље?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не бих могао да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је наредба била да зачеље иде према кукурузима.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сада Вас ја питам, са Ваше десне стране је неки цивил, колико сам ја схватио.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Са које десне стране је цивил?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било цивила са Ваше десне стране?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу сада да се сетим, не могу сада да се сетим, ја Вам кажем да смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је колона тако формирана да сте Ви са леве стране, а цивили су са десне стране, јесам ја то добро разумео?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па јесте, када смо кренули горе од.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли до те детелине, како онда изгледа колона?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ту је дошло до померања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е објасните нам то померање.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У том моменту су паравојне формације биле испред нас, цивили су испред њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, дошли сте, сада не умете да ми кажете, да ли сте се зауставили, али ви идете један иза другог. Објасните нам сада, чујете команду, за коју сте сада рекли лево, левим крилом, а онда сада додајете да је ту било и зачеље, треба не знам сада шта да уради. Е, сада нам објасните, у каквом сте поретку ви и цивили, ови паравојни пре него што сте се нашли у том, како хоћете да нам опишете сада, поретку?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу да Вам кажем за цивиле, јер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте још на путу, док сте још на путу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заиста не знам како су ушли, али знам да смо ми ушли доле, зачеље да је ушло и да смо се кретали према кукурузима. Ове паравојне формације су биле испред нас, у том моменту, а цивили испред њих. Е сада, не могу ја да сада Вам кажем како је било тада у том моменту, јер не могу ни ја најбоље да се сетим, али само тако је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, први су цивили ушли, ако су они били испред паравојних?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, не бих могао да Вам кажем, можда смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су паравојни били испред вас, а испред њих цивили, то значи да су цивили први ушли.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда смо и ми ушли први, не могу да се сетим, заиста не знам, после толико година, да се сетим тога, то су стварно детаљи, ја се извињавам, али тешко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам се још некада десило у животу таква ситуација, па да не можете да се сетите? Ово су ствари које остају за цео живот.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, можда неке ствари, али не баш тако све у детаље, то заиста тешко се сетити сада, у том моменту све како је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање адвоката Ђорђа Калања, Ви помињете да сте се развили у стрелце. Е сада, повежите нам то развијање у стрелце са командом левим крилом или зачеље, већ шта, откуд сада то развијање у стрелце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Та реченица из исказа сведока из истраге, који се односи на део – развили у стрелце, је била

критикована од стране истражног судије, јер то сведок није споменуо, па је колега Калањ исправио то, он је рекао, «то је само војни термин». Па просто молим, ако се то предочава, да се онда избегне та ситуација. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на којој страни је то сведок рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На страни 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, пошто тужилац поставља питања

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На страни 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цитирајте оно на шта се позивате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете, питате Ви, мислим истражног судију, кажете, «када смо се развијали у стрелце, мислите на то?». Сада, онда сте стали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, адвокат Ђорђе Калањ каже, «извињавам се, неки војнички термин, да ли је видео у том тренутку Јосиповић Радисава или не?», онда истражни судија каже: «Јесте ли разумели?», сведок Давидовић Богосав: «Када смо се развијали у стрелце, мислите на то?», истражни судија: «Када сте сишли у њиву, да ли сте видели Јосиповића?», значи то питам, то развијање у стрелце, то сте Ви поменули, Вама је јасан тај термин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледала сам, пре него што је сведок то у истрази споменуо, адвокат Калањ је питао то развијање у стрелце, па је после сведок то, на неки начин, кроз питање потврдио, па ево да разјаснимо сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето то сада ја, мислим, ништа страшно, шта сте мислили то када сте рекли, «мислите то када смо се развили у стрелце?», која је то сада, је ли то нека посебна војничка команда треба за то или је то значило левим крилом или то значи зачеље, умете ли то да нам објасните? Мислим, ако не можете, ништа страшно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу да Вам објасним, заиста, овај, има неких заиста питања која толико иду у детаље, да ја заисита не могу ни да се сетим свега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто је то важно? Зато што су после ти стрелци пуцали.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Који стрелци, на кога мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ти неки који су развијени у стрелце, су после побили ове људе испред, зато је то питање постављено.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Приговор, молим Вас, Бранко Лукић, адвокат.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Значи, ми смо паравојне формације побили, они су били испред нас, како смо могли пуцати у њих? И ми нисмо пуцали, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Развити се у стрелце, ако ћемо колега и ја данас да вештачимо овде војну доктрину, значи не кретати се у колони. То је развити се у стрелце, а не да се спремаш да пуцаш. Чим ниси у колони, чим не идеш у потиљак, ти си развијен у стрелце, сваки војник, а то не значи да ће неко да пуца, молим Вас, да не дозволите, уосталом, ни мени ни колеги да вештачи данас војну доктрину. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко је подигао руку, аха, добро. У односу на овај пут са ког сте дошли, можете да нам опишете, непосредно пре него што се чула експлозија, где је ко био, како је то изгледало, ко је био у односу, паралелно, нормално на пут, где су били цивили, где су били ови добровољци, где сте били ви, на којој раздаљини, у којој дужини?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ево могу да Вам одговорим на ово питање. Ми смо били позади, паравојне формације испред нас, а испред паравојних формација цивили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је био пут?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пуцање је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, пут, пут, друм којим сте дошли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пуцањ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Друм, друм којим сте дошли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пут? Па на левој страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви сте, да кажем, те ваше колоне су биле нормалне на тај пут, ако сам добро закључио, под правим углом? Нисте били паралелни са путем, него сте.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Сада, да ли је био прави угао или није, то, нисмо могли сви бити у линији, сто-посто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На којој раздаљини сте се ви распоредили, ето ви војници, један од другог?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: На којој раздаљини? У па заиста сада не бих могао да кажем то, откуда да знам, јер нисам мерио колико је један од другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са Ваше леве и десне стране, на којој раздаљини је био најближи војник?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам шта да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако кажете да сте десет метара од кукуруза, ето можемо и тако, колико је било до кукуруза још људи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: До кукуруза?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја мислим да је можда био само још један, ја не могу да се сетим тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се ви распоредили на приближно једнаком растојању?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: На једнаком растојању? Па заиста не могу да се сетим тога, да ли је једнако растојање то нико од нас није мерио, заиста. Врло је тешко питање, не знам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете да се развијете у стрелце, које то растојање подразумева једно од другог? Да ли сте могли рукама да се дохватите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, не знам да ли смо могли рукама да се дохватимо, не знам, то нисмо покушавали, нисмо пробали, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ових паравојних, ових што кажете паравојних испред вас, да ли је било више или мање од вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Њих?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па сигурно да је било мање, да ли је било негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било вас, а колико је било њих?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нас негде од шездесет до седамдесет људи, можда ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А њих?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Њих је минимално било петнаест, мада мислим да је било више, чак двадесетак, сигурно, најмање петнаест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је било цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Цивила не могу тачно да се сетим, да ли је било можда, не знам, не знам, тамо је у задрузи било, по мојој некој процени, између двадесет и тридесет, а овамо нисам

сигуран колико је било, не могу да Вам кажем тачан број, јер заиста нисам сигуран у неку процену, да Вам сада кажем било је толико или толико, па да погрешим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли ти цивили се држали за руке можда?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Господине, то ја заиста нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били су испред Вас.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испред мене? Не, нису били, како сам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, испред Вас непосредно су били ових двадесетак паравојних, а испред њих су били цивили.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, били су испред Вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, али ја сам био, рекао сам Вам, скоро до кукуруза. Како сам ја сада могао са неке даљине, ја сам рекао да сам био удаљен најмање педесетак метара, четрдесет до педесет метара, можда, не знам, али ја мислим да је било чак и више до кукуруза горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога, од кога сте били удаљени четрдесет, педесет метара?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од места догађаја, од тих, како Ви помињете, цивила који су се држали за руке и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја Вас не питам од места догађаја, ја Вас питам, ако сте ви развијени, кажете у стрелце до кукуруза.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је до кукуруза десет метара, а овај са Ваше десне стране један једини је био на можда ето, не знам пет метара, кажете, испред Вас, на ком растојању се налазе паравојни?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испред нас? Па ја сам можда рекао једно, од тако петнаестак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Петнаестак метара?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Тако, десетак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А испред, десет, петнаест метара, добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А испред њих, на ком растојању се налазе цивили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од њих? Па то не могу да Вам кажем тачно, сада не знам тачно, јер ови су били испред нас, зато сам

учио, а они су били испред њих, па ми је било мало теже учити, а био сам скроз десно горе. Значи, не могу тачно да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево, Ви сада када мене погледате овако, да ли Ви видите ове клупе, лево и десно од мене, иако сам ја скоро на зачељу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То је сада лако проценити Вас колико сте Ви од мене удаљени, али пре деветнаест година, проценити колико су они били удаљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате Ви нама у милиметар да кажете, него, овде кажете, десет, петнаест метара. Е сада Вас ја питам,

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Десетак метара, можда петнаестак од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови цивили од тих паравојних?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, не знам тачно, како да Вам кажем, можда, све што Вам кажем, не мора да буде тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви реците, па не мора да буде тачно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда пет метара, десет метара, не знам, не могу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред њих. Јесу они исто тако развијени у стрелце као и ви или на неки други начин? Да ли има цивила исто близу кукуруза?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Баш близу кукуруза? Ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што се Ви тако плашите, па све понављате што Вас ја питам.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу заиста да се сетим, не плашим се, али тешко је то сетити се свега, свих детаља што питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето, само Вас питам да нам опишете, где су ти цивили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, рекао сам, испред паравојних формација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су паравојни испред вас, значи испред вас се налазе неки, пошто је њих мање, ја претпостављам да је размак између тих паравојних био већи него размак између вас војника?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада Вас ја питам да нам опишете, где су цивили и какав је размак између њих појединачно?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Између цивила?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, колико је од цивила до цивила, колики је размак? И да ли се, ето да Вам помогнем, да ли се држе за руке?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То нисам видео заиста, да ли се држе за руке, то не, то нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта раде ногама цивили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ногама?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ни то нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли уопште нешто раде ногама?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се крећу ти цивили напред или стоје или назад, шта раде цивили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, кретали су се напред, као и паравојне формације, као и ми што смо се кретали док није та експлозија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко командовао тим кретањем? Како цивили знају шта треба да ураде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ове паравојне формације, они су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, где се налази тај ко командује?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да су они ушли са нама у детелину, мада нисам сигуран да ли је неко од њих остао на путу или не да командује, са пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ти који командују су испред Вас, колико сам разумео? Е сада Вас питам, шта он то командује, обзиром да је он на десет метара, пет, десет метара испред вас, шта командује, шта сте Ви чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Шта командује? Па, командује да, нормално је командовао да идемо напред и тако смо и ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли командује цивилима шта треба да раде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Вероватно и њима, чим су се они кретали напред, ми смо се кретали, паравојне формације и ми, напред, док се није та експлозија десила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта ви сада радите у том пољу, тако крећући се у те три врсте, развијени у стрелце, шта ви сада ту радите у том пољу, а кренули сте, кажете, на неку економију да беру кукуруз?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, откуд ја знам куда смо кренули, то је била прича да смо кренули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас сада питам, шта сте Ви тада закључили, шта ви ту радите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ако мене питате, ја заиста не знам. Опет Вам кажем, не знам, идем за онима који су ишли испред мене, нема шта много да питам, док се није та експлозија десила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је у односу на Вас била та експлозија?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, била је лево од мене, доле, ближе пута, сада колико од пута тачно има, то не могу да Вам кажем, колико је даљине била од пута, али ближе пута тог. Сада, да ли је двадесет, тридесет метара од пута или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Ви схватили да сте Ви у минском пољу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па знате када сам схватио, схватио сам када смо се повлачили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега сте се повлачили? Да ли сте ишли у неки напад па сте се повлачили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, када сам ја видео да тај врх колоне излази горе, овај те паравојне формације и ови људи поред пута, да напуштају, и ми смо изашли, и ми смо почели да се повлачимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се повлачили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како сам се повлачио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, у колони, онај што је био близу пута, па ишао бочно према путу, или сте ишли уназад или како, када кажете повлачили, мени то идете назад, а нисам схватио сада да идете уназад.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Откуда ја сада да знам како сам се повлачио, углавном изашли смо овамо на пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, бочно, или сте ишли уназад, па на пут, исто тим левим крилом, десним крилом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу сада да се сетим да ли смо бочно ишли или смо ишли назад, углавном, не могу да се сетим како смо ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ту чули неку команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Команду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Када мислите, са повлачењем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето, хајде, за било шта од тренутка када се чула та експлозија, да ли сте тада чули неку команду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, или се не сећам, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била нека команда да се прекине?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да се прекине, са чим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде прво да Вас питам, после те експлозије, шта се онда догодило?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па рекао сам Вам, после те експлозије, ми смо пападали по земљи као покошени, цела чета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте Ви пападали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па од страха.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте мислили, шта се десило?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја кажем Вама, рекао сам Вам малопре да сам помислио да је то минобацачки напад, да се заштитим, колико-толико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пападали смо по земљи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: И онда у том моменту, рекао сам, паравојне формације отварају ватру и чујемо од наших људи из чете како вичу, «не пуцајте, не пуцајте, не пуцајте» и пуцњава је престала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су то Ваши људи из чете, да то нису паравојни?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, како знам, па зато што смо у линији и малтене, чујемо се тако и то. А ове паравојне формације су биле испред нас, лако их је било уочити да они пуцају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је то логично што Ви сада кажете, али ми није логично малопре када Вас ја питам да објасните где се ко налази и шта је ко причао, да малопре не знате да ми објасните, а сада ми врло прецизно објашњавате, шта је ко радио.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ми смо се, малтене познавали по гласу и тако сам знао да су то људи наши из чете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко је сада то рекао шта, ако сте се познавали по гласу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ти људи из чете, не знам који су, викали су «не пуцајте, не пуцајте, не пуцајте».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви познајете људе по гласу, а не знате ко је и препознали сте глас, а не знате чији је глас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па сада треба да се сетим чији је глас после толико година, заиста. У том моменту се јесам сигурно сећао, али сада да се сетим ко је, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сада Ви схватате да сте у минском пољу, а да није минобацачки напад?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па мислим када смо се повлачили, у том нисам сигуран да сам зачуо горе једну исто експлозију и тек тада сам схватио да је мина у питању и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била нека наредба и објашњење, како да се мине изваде, да ли сте то чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То не знам, не, јер сам био доле, доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то сада први пут од мене чујете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од Вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не питање, него да је неко сада ту наредио да се и показао како мине да се изваде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То нисам ни видео ни чуо, ја сам био доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то сада први пут чујете од мене, после деветнаест година?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па чуо сам у истражном поступку, када је било сведочење, то сам чуо, то питање, баш и сада од Вас, али заиста не знам, ко је наредио, јер ја сам био дуж, доле ниже на путу од тог места, па можда стотинак метара, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Пошто је колега тужилац овде изнео једну опасну тезу, вероватно из незнања, не верујем да је имао лоше намере, да разјаснимо, шта значи развити се у стрелце. Као војник, да ли знате Ви термин, шта то значи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Развити се у стрелце?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Развити се у стрелце, да, такозвани стрељачки поредак.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја сам одавно служио војску, заиста не могу да се сетим, како развити се у стрелце, али вероватно.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта је маршевска колона?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Маршевска колона, шта је, да ли знате тај термин шта значи у пракси?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Маршевска колона?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, можда, мислим два по два војника, не знам тачно.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Узмите да смо ми војници, колеге тамо још десет и ако гледамо тамо неки кукуруз или нешто, како смо се ми развили? Јесмо у колони или неки други поредак?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, откуд да знам, ја нисам официр.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Нисте то учили у војсци?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да Вам кажем, ја нисам официр да бих могао да знам.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, то значи развити се у стрелце, да знате сада. А када оно иду двојица и када деца иду у позориште, то иду у колони и тако војска када иде.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Та колона је један за другим војник, то је колона.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, рекли сте да сте били на стражи те ноћи.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли је обичај био после страже да се иде на одмор?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да се иде?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: На одмор?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Какав одмор, то је ратно стање, нема одмора ту.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи, са страже иде се на нови задатак?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нормално.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесу се сви војници тако понашали у јединици?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У јединици?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, Вашој?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па када су имали обавезе да.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли је могао човек да издржи седам дана, ноћу иде на стражу, а дању иде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: А ко каже да сам седам дана био, односно седам ноћи.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи, није био обичај да се одмара војска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Де да се одмара, опет Вам рекох, то је ратно стање, може да се одмара у мирнодопским условима.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: То јутро, да ли је било неко постројавање Ваше јединице, чете, вода или тако нешто?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испред школе мислите?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја сам рекао то малопре, то је мени личило на неко спонтано окупљање, ја нисам видео нико да пострјава, не могу да се сетим да је неко постројавао, јер ја сам се задњи прикључио колони. Рекао сам, био сам на стражи и када сам чуо од човека, од војника да се негде иде, ја сам узео опрему и задњи сам се прикључио колони, значи нисам видео ко је водио колону.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли Вам је познато да је јединица постројавана то јутро?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да је Ваша јединица постројавана пред школом то јутро, да ли Вам је познато то?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, ја сам то схватио као неко окупљање спонтано и прикључио сам се задњи колони.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ако човек има маскирну униформу и аутоматско оружје, војничке чизме, какав атрибут има тај човек?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: На шта личи тај човек?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ако има маскирну униформу?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Има војничке чизме и има аутоматско оружје?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Из војног арсенала?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да и на шта треба да личи?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Молим?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Питате ме, на шта треба да личи?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да, какав он статус има када видите таквог човека? Да ли је војник?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Је ли војник?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам којој јединици припада, ако припада некој јединици, војној формацији легалној, онда јесте војник.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А шта подразумевате Ви, наглашено истичете да се ради о паравојним формацијама. Шта Ви под тим подразумевате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па господине, да Вам кажем, за мене су тамо биле све паравојне формације које нису припадале нашој чети у том месту, носили су другачије униформе од нас, имали

су разне униформе, шарене, сличне нашим, затим пола цивилно, пола војне униформе, не знам ко су, не знам шта су, за мене су они били ти који сам рекао, паравојне формације.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи, то су за Вас биле паравојне формације?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Биле, можда није тако, можда ја грешим, то је моја нека процена.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, када сте ушли доле, да ли сте Ви имали лично наоружање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Када смо у ушли у?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У детелину?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, нормално да сам имао.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како сте држали лично наоружање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: О рамену.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А Ваши ови другари?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Другари? Па ја Вам кажем за себе, ја нисам могао да гледам како су они носили.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како су носили оружје у колони?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У колони?

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: О рамену.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И када сте сишли у детелину, јесте Ви, рекли сте да су ове паравојне формације стајале испред вас, а испред њих група цивила, да ли је тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте Ви имали оптичку, овај, везу са цивилима преко ових паравојних формација?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да смо их видели?

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да, да ли сте могли несметано да их видите и да пратите њихово понашање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, неког можда да, некога не, али ја сам био горе даље, тако да не могу да Вам кажем.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А реците ми, када сте се вратили горе, да ли сте питали Ви, ко Вам је био командир?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Када?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Тада, тај дан, ко Вам је командир био вода?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Командир тај дан?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, иначе, ко Вам је био командир вода? Да ли сте имали командира?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, а мислите на то, тај кобни дан?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Тај кобни дан нисмо имали командира.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Нисте имали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ко Вам је иначе био командир?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ове паравојне формације, оне су предводиле, оне су биле главне ту.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта је, тај дан су искључени Ваши командири били из живота?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Неко га је искључио, неко их је искључио.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А како Ви знате да су искључени?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нису командовали, господине, никакве официрске радње нису тог дана имали.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли можете да се сетите, како су изгледали ти који су стварно командовали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како су изгледали?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Физички, да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите на тај врх колоне?

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Крупни, ситни људи, имали браде, бркове, шлемове на глави?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим како су изгледали.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли се неко од њих издвајао посебно?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: И то не могу да се сетим.

Адв, ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не знам, то је дуг период да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Давидовићу, Бранкица Мајкић, адвокат Милана Девчића, другооптуженог. Ја бих Вас кратко питала само, где сте били смештени у Ловасу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У Ловасу?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Били смо смештени, ја мислим да је то школа била нека, школа, да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је осим Вашег вода, да тако кажем, Ви сте припадали воду Јосиповића, јел тако, ако сам Вас добро разумела? Ком воду сте припадали, извините?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ком воду?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Првом воду.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Осим Вашег вода, ко је још био смештен у школи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, био је смештен, ја мислим да је био други вод смештен и тако, та наша ПД чета. Сада, колико је у том моменту, не знам, да ли два вода, колико смо имали, не могу да се сетим, два вода ја мислим, тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А осим ПД чете, да ли је било још неког у школи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У школи?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, колико је мени познато, не.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте били спрату или у приземљу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У приземљу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми, када сте дошли у Ловас, да ли сте видели припаднике још неких јединица војних?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Припаднике?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Још неку војску осим или поједине јединице које су се издвајале униформама или који су имали неке исте ознаке, осим ове паравојске коју сте доста описали овако шаролико?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Паравојску сам само видео, не знам, не знам, друга војска је касније стигла, то је касније, то је после, не знам или када смо требали ми да пођемо да се вратимо, нека војска, одакле су, углавном, када смо требали ми да пођемо, да се вратимо, нека војска, одакле су.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте затекли ту војску која је стигла после Вас или сте чули да је касније дошла?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Чули смо да је стигла ту, али то су били ови резервисти, ко су јединице под командом армије и тако, не знам која је, заиста, која је армијска област тада била надлежна ту, то не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Неколико пута сте споменули да је било ратно стање.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, јесте Ви чули неку пуцњаву, да ли је било инцидент док сте били у селу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите неки напад на, мислите на моју чету или другу јединицу?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Било шта, значи оно што је Вама познато, било какав инцидент, оружани сукоб, напад, насумична пуцњава, шта је Вама познато да се десило у периоду док сте били у Ловасу, ако можете да нам кажете нешто?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, чуо сам да је било неких напада на неке страже, али на наше не, на моју стражу, мислим где сам ја давао, на мене лично не, није било напада. Али, колико је то тачно, заиста не знам, то само чути а не видети, то није одговор.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је коректно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То је рекла-казала по селу, а да ли је то тако било, заиста не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта се причало, то што сте Ви чули конкретно, ко је нападао и кога је нападао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, као да је било пуцњаве, да су отварали ватру на село, али ја не могу да потврдим, из неких винограда ко је отварао, не знам заиста не знам, јер на мене лично није пуцано, ја не могу да причам оно што, али ко је отварао ватру, заиста не знам, јер тамо се пуцало ноћу, то је ипак ратна зона, ти не можеш да знаш ко пуца и где пуца и зашто пуца.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сте чули да се пуцало ноћу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је нормално, зашто.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, сада с обзиром да је ратно стање.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Али само не знам ко је, даље је од нас и тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: С обзиром да је ратна зона, Ви сте, мислим, на жалост или на срећу одговарали овде и на нека питања из војне науке, па бих Вас ја питала, оно што је Ваше искуство и знање и као војника, овај у зони ратних дејстава, борбених дејстава, ко формира власт на таквом подручју?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ко формира власт?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да и да ли сте Ви чули да је формирана нека власт у месту у које сте дошли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У, па да Вам кажем, то је ствар политичара тих ту, то није моја ствар била као војника да знам ко је ту формирао власт, заиста не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте чули нешто можда?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, не заиста не знам, не могу да лажем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам пуно.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, господине Давидовићу, ја сам Градимир Налић, адвокат. Ја ћу Вас кратко, пар питања, реците ми, какву сте Ви униформу имали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Шарену униформу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта значи шарена, које су боје биле те?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па боје које су биле.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су више на зелено, више на плаво, више на жуто, више на песак?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ове униформе сада које се облаче, тако.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: НАТО такозване, зелене?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да, шарене униформе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте тада у Ловасу, питала Вас је колегиница, приметили припаднике неких других, рецимо, војних јединица, да кажем, групе наоружаних лица у униформама које су имали, које су биле, да тако кажем, са дезеном исто маскирних, али ситно прсканих, да ли сте примећивали такве?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Приметио сам и такве.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Које су боје, отприлике то биле, да ли можете да се сетите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шарене, сличне нашим униформама, само мало ипак за нијансу различите, сада не могу да кажем, али су доста сличне.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу светлије од ваших или су, не можете да се сетите. Колико је таквих лица отприлике било? Да ли је то одред био неки или чета?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да Вам кажем, јер они су се стално кретали ту, једни су пролазили и тако, долазили, ишли, враћали се, то је тешко стварно рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам. Шта је иначе борбена намена, да тако кажем, противдиверзантског одреда, да ли знате Ви, каква је то специјалност, противдиверзанти?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите на нашу чету?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На Вашу, на Вашу чету.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је, ми смо територијална одбрана били и колико је мени познато, наша овај активност је требала да буде на територији општине, мислим на територију Ваљева, не даље, у обезбеђивању неких важних објеката и тако, значи ми нисмо били.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Овај назив противдиверзантска знате да кажем, интендантска па да знамо да су то кувари.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, то је обезбеђивање објеката, значи заштита објеката неких важних.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли обучени за заштиту објеката од диверзантских дејстава?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па Ви знате како се у то време војска обучавала.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте Ви, раније нисте били у том ВЕС-у специјалности него, када сте били редован војник, него сте само придружени овој јединици?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, обични војници, није било специјалности.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, када сте чували страже, да ли су постојала нека правила стражарске службе тамо и ко је Вама саопштавао шта Ви чувате, који је Ваш објекат, који рејон чувате, од каквих дејстава и тако даље, шта вам је чинити?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мени лично?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вама лично као војнику?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мени је био циљ да сачувам људе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не Ваш циљ, него јесте Ви добили наредбу неку да чувате стражу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да чувамо објекат.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од кога сте добили ту наредбу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где је војска смештена ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од кога сте добили ту наредбу, од свог старешине неког?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то су десетари постављали, не могу сада да се сетим који је десетар одредио, а кажем, колико смо се познавали, знали смо и да се договоримо ко ће да чува стражу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, да ли је постојао полицијски час у неком тренутку у Ловасу кад сте Ви били?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па у Ловасу не знам, а у Чаковцима јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су у Ловасу када сте Ви били, биле постојале неке дозволе за кретање да кажем у село, ван села?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немате та сазнања?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, није ми познато.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас ко је иначе, у чијој сте ви, Ви сте били припадник вода господина Јосиповића, Вама је ко био командир одреда, чете пардон?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Чете?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па Перић колико ја знам, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, није спорно. Да ли знате који је старешина виши од Перића у том тренутку у Ловасу, да ли постоји неки старешина виши од Перића?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, не знам, заиста не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате, нисте виђали неке људе у униформама са чиновима вишим од чинова господина?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте чули за име Димитријевић потпуковник?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, никад до почетка овог процеса истражног кад је био 2007. године први пут.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми молим Вас је ли Вам се некада пре догађало да вашој јединици или одељењу командује неки цивил или неко ко није из ваше структуре командовао, пре овог догађаја, кажете да овде ваши нису командовали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пре овог догађаја?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, пре или после?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Неки цивил да је командовао?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, није.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Односно наоружано лице које не припада вашој јединици, да кажемо добровољац?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, пре не, само тог кобног дана је тако било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим Вас у вашој јединици, иначе је ли нормално функционисала та линија командовања, јесу ли имали довољно ауторитета ваши официри по вашем мишљењу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где мислите, код нас?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У вашој јединици, у вашој чети диверзантској, ваљевски одред, територијална одбрана?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите раније, раније пре овог кобног дана, ако мислите на то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта значи пре кобног дана, Ви кажете да они ту нису командовали.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то, тај дан нису командовали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дан пре тога и претходни?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ако мислите пре тога.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је, како је било, је ли функционисала та командна структура, јесу ли имали ауторитета официри у односу на вас? Није била нека распуштена атмосфера у вашем одреду том?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала. Кажите ми кад сте се вратили после тог догађаја, тужилац је детаљно питао где сте били, а кад сте се вратили је ли вам неко прегледао оружје?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никоме од ваших другова, је ли прегледао неко оружје, да ли знате да кад се врати јединица у касарну у место биваковања и остало, ако је било дејства да је обавеза да старешина прегледа оружје, је ли вама неко прегледао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То је, нажалост то није урађено, али то је требало да се уради.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а је ли неко од вас тога дана или сутрадан узимао некакву изјаву на околности ових догађаја?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од нас мислите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од вас лично или од неких ваших колега, а да сте видели или чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, од нас војника, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нико вас није ни питао да ли сте били тамо, некакву изјаву нисте писали никоме?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисмо некакву изјаву.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ако мислите на војнике.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Још једно сам хтео да Вас, јесте носили ви нека обележја на униформама или на рукавима или да ли сте видели уопште нека лица да ли имају нека обележја на рукавима

или на палетама мимо редовних ознака војске, траке неке и којих боја?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то не могу да се сјетим, али ми нисмо носили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте виђали по селу цивиле да носе неке траке на рукама?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Траке?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Цивили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље редом.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: (Бранилац Перих Дарка) Ја бих господине Давидовићу имала за Вас само једно питање.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У току тог кретања према тој њиви како сте објашњавали, да ли можете да се сетите ко је од војника из ваше чете био испред вас, и ако је било неког иза вас по имену и презимену?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим заиста.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Објаснили сте данас у свом сведочењу да је ово окупљање групе људи која је кренула ка школи вама било спонтано некако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да, јер ја нисам видео ко их је предводио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, онда бих Вас замолила само да ми кажете због чега сте, како сте изјавили истражном судији на страни број 3 записника, рекли «узео сам своју опрему»?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли можете да ми појасните зашто?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па опрему из школе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Опрему, зашто сте понели опрему ако је некако нешто спонтано било, нисам разумела да је дејствујуће?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Али госпођо да Вам кажем, био сам на стражи значи само сам имао пушку на леђима, значи морао сам узети тај борбени ранац, шта смо имали још од те опреме, нормално сећам се маске да смо носили.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли можете да ми објасните ту вашу опрему.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли можете да ми опишете ту Вашу опрему, из чега се састојала?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Из чега се састојала?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, ранац борбени сте рекли па?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, РАП од пушке, овај је ли нисмо носили на стражу.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте имали шлем?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нико од ваше јединице није имао противдиверзантске шлемове као саставни део опреме?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, ја се не сећам, стварно не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли се не сећате или нисте?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не. Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Онда да то разјаснимо. Е сад бих Вас замолила да ми кажете, да ли је у тој групи од четворо, петоро људи који казасте предводише колону из задруге, било људи који су мештани из Ловаса?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како ћу ја знати. Рекао сам да их не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па ја Вас зато питам откуд знате да су то све били паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па госпођо ја сам рекао мало пре, сви ти људи које не знам и не познајем, нису из наше чете, носе разне униформе, никада их нисам видио раније очима, за мене су били паравојне формације.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате да се пред овим судом води поступак за 14 људи којима може та паравојска да значи много за будућу судбину, па просто ако нисте сигурни или ако је то ваш локални термин паравојска, да га онда просто употребљавате само као ваш симбол, али не као означавање људи који су на терену. Знате.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да вам кажем ја сам то тако тад схватио. Можда то није паравојска, ја сам тако схватио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Можда и није, то хоћу да чујем.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како, ја тако схватам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је Ваше схватање, да ли имате било какав ваљан закључак, податак, доказ да је то заиста била паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како ћу имати доказе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Будите љубазни па ми кажите да ли се сећате како су били обучени ти људи, тих четворо, петоро испред те колоне који су ишли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да вам кажем, неки су имали шарене униформе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли су то шарене униформе које сте објашњавали колеги мало пре на питање, другачијег изгледа, структуре од ваших шарених униформи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да су то те.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли ми судија дозвољавате да предочим ову фотографију коју имамо везано је за ове униформе или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, онда појасните то питање, те шарене униформе какве су.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Он је објаснио колеги, па да се не понављамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то објаснио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте, објаснио је, другачија боја него њихове што су.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Јесам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хоћемо детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, које униформе реците?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите. Ево судија инсистира да то појасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих четворо, петоро, то колега није ни питао за тих четворо, петоро у униформи?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, он је питао судија само за различите униформе, а он је рекао то су те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је питао, чула сам ја шта је питао, да ли су у месту виђане те униформе, то је нешто друго.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И сад је на моје питање да ли су ишли, ко је ишао испред, како су били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека сад објасни те униформе, то нисмо чули.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рекао је у тим шареним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим тим шареним униформама?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шарене униформе сличне нашим, али сад не би могао да разјасним тачно какве, можда мало напрсане униформе, можда тако, тако баш што овај постави питање човек, мислим не знам заиста које, и тако, неке сличне, мада су имали пола цивилно, пола војно одело, значи било је и таквих, било је у разним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сам Вас добро разумела да сте те ноћи кад сте допутовали у Ловас, стражарили поред школе?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У дворишту, иза школе, да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У дворишту иза школе?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте са места на коме сте стражарили могли да видите улаз у школско двориште? У школску зграду извињавам се, улаз у зграду?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како би видео улаз кад сам био овамо са ове стране.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли обилазили у круг, гледали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, јер испред је вероватно не могу сада да се сетим, али испред је била друга стража.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сте били удаљени од школске зграде да ли можете то да определите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је двориште, не могу да вам кажем колико је удаљено, то је двориште иза школе?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте чули неку галаму у школи, увече у току те ноћи? Неку свађу, неку расправу, неку вику?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Био мир, тишина у школи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нисам чуо галаму толику вику да би ја чуо то, јер нисам ја био уза саму школу.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи нисте могли ништа да чујете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Извињавам се, само још мало. Да ли се сећате тих 10-так минута док сте боравили у дворишту, јесте чули неко име и презиме да се спомиње у том дворишту?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ниједно име нисте чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зашто сте код истражног судије спомињали неко Јоцу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Јоцу?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је било, он је мене питао јесте чули за тога човека, није он рекао у дворишту.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ко Вас је питао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У дворишту га видео, не то је страшно, то ја никад нисам рекао. Него сам само чуо за њега, ја тог човека и не знам и не познајем и не знам ко је то.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад сте чули, где сте чули, од кога сте чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па на улици од пролазника неко је рекао Јоца, помињао је то име, а ја заиста не знам тог човека, не знам ко је.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли помињао неко још неко име?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, од наших вамо не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од пролазника, је ли помињао неко још неко име?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Неко од пролазника је причао Јоца неки, Јоца ту, ко је тај Јоца ја појма немам. Заиста не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Је ли питасте ко је тај Јоца? Запамтисте то име, цело двориште, 200 хиљада људи изводите.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па где двориште, није то двориште.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, излазите из дворишта, пуно људи окол, наоружаних 50-торо, заробљених 30-торо, а Ви чујете од пролазника Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам ја тај дан чуо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте тај дан чули, него који дан?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Раније чини ми се оно, да ли вече, кад, не могу да се сетим или сутрадан, или не могу да, заиста не могу да се сетим да сам то име чуо али не знам од кога сам чуо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И не знате кад сте га чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И не знате кад сте га чули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам тачно.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте га можда у Ваљеву чули кад сте се вратили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Давидовићу, ја ћу да се вратим на Ваш исказ, то је аудио запис, истражни судија са Вама разговара о ситуацији у дворишту, уште Вам не спомиње Јоцу као Јоцу, него прича целу ситуацију у дворишту, па Ви кажете, истражни судија пита «јесте ли видели сем шамарања још нешто друго, да ли је неко ножем нешто радио или мотком или пиштољем, пушком», а Ви кажете: «пушком да, кундаком у леђа».

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Кундаком, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «А нож јесте ли видели», а Ви кажете: «нож, да, да је ножем можда то заиста у том моменту нисам видео», «јесте ли чули неко име да се помиње», а Ви кажете, «да ли су Јоцу неког чини ми се помињали».

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда сам и ту, ја се заиста извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе не ради се ни о каквој улици, не ради се ни о Ваљеву, не ради се ни о сутрадан.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда, ја се извињавам, можда сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте, истражни судија са Вама прича о том конкретном моменту тучења цивила у дворишту и Ви тад помињете Јоцу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда, ја се стварно извињавам, значи негде сам чуо о њему, мислио сам да сам чуо на улици и то, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Вам ја цитирам аудио запис шта сте Ви причали.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Тачно, вероватно. Па да, да, могуће да сам и ту чуо. Не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Морам да наставим судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мало пре одговористе нисам чуо, сад рекосте кад Вам судија прочита, извињавам се судији, судија јесте ауторитет, требате да се извините кад погрешите, али опет да Вас вратим на питање.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кад сте чули име Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ово што судија рече, то је заиста тачно.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је тако.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То је тачно.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја Ва то упитах мало пре али Ви негирате то.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам могао да се сетим заиста. Можда ја сам мислио да је то на улици негде било и тако, кад би ја све то запамтио сва та питања пре 3 година, заиста па ја би био геније, кад би све то регистровао у глави и запамтио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е сад ћу Вас замолити као колега тужилац да идемо из почетка. Кад сте чули чије име и где?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Чије име?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И где? Да ли сте чули нечије име, уколико јесте, када и где?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ово што управо судија рече.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, Ви ми поновите, судија је рекла, а Ви будите љубазни па поновите све оно што сте Ви чули, а не што Вам је судија казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја ништа казала ни рекла, него прочитала оно што је аудио записом забележено код истражног судије.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Прочитали судија, прочитали, уреду. Ја сам то предочавала њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе ништа му судија није рекла, казала, него прочитала његов исказ из истраге.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Судија ја сам управо да не цитирам тај исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, питајте га онда зашто мења исказ из истраге, то га питајте?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, питам га сад поново, кад је, где чуо нечије име том приликом боравка у Ловасу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је у затвору тамо кад је ово било мучење цивила, истражни судија што ме је питао, то је тачно што је судија рекла, то је тачно. То тад сам чуо, ја се извињавам заиста, али пребацам се па не могу да се сетим.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У ком контексту сте чули то име, будите љубазни па ми кажите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па истражни судија ме је питао.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не, не, не, оставите судију, молим Вас. Значи вратите се у двориште па ми кажите у ком контексту сте чули његово име, то име Јоца? У ком, ко рече, зашто рече, кад рече?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да вам кажем, овај истражни, опет ја помињем истражни судија али шта ћу.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих Вас молила само да се вратимо на октобар месец 1991.године, где боравите 18. октобра ујутру и шта чујете, чије име чујете и од кога чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је објаснио да је тамо у тој, у том затвору како он то каже, чуо име Јоца.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одговорите адвокату на питање у ком контексту чујете то име?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га неко дозивао или неко ваш причао Јоца или шта?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, нико, ја опет рекох.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да ме је само истражни судија тад питао јесте Ви чули о неком Јоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас тако питао господине Давидовићу, имамо аудио запис, истражни судија Вас је питао «јесте ли чули неко име да се спомиње», ни Јоца, ни Пера, ни Мика, а Ви сте рекли Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас сад бранилац пита како, у ком контексту се спомиње Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам заиста не могу да се сетим, ја се извињавам, али само сам чуо за њега и то. Питао, не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само сте чули и ништа не знате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да. Не знам га, не познајем, не знам заиста ко је тај човек.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Још ћу два питања. Да ли је у вашој чети био неки Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Колико ја знам није. Колико знам није.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У вашој чети, у вашем овом целом, две, три чете колико је имало, пет?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Није, две, три чете је било.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није био ниједан Јоца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не. Колико ја знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А да ли знате да ли је у време Вашег боравка у Ловасу била чета добровољаца из Ваљева?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ни то Вам није познато?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не знам заиста не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. И само ми кажите молим Вас још једно, сад ми је излетела мисао, мало сам се разгаламила више него што требам, но добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, ко има питања од бранилаца? Нема нико од бранилаца, је ли тако. Од оптужених има ли неко? Идемо редом онда, знате како који оптужени је на оптужници, па тим редом.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан. Ја имам само једно питање за Давидовића, Богосаве да ли сам ја икада, да ли си ти чуо, видео или чуо од некога да сам икада командовао четом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Ја немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених изволите.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Добар дан.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Господине Давидовићу, кажите ми противдиверзантска чета, шта то значи, каква је то чета? Да ли је обучена за све, извршавање свих борбених дејстава?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим, нисам те разумео довољно.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Молим?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Питали сте каква је то противдиверзантска чета, али даље Вас нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније причајте, није Вас чуо сведок или приђите мало ближе да Вас боље чује, је ли ме разумете Косијер? Па нејасно мало причате па примакните се ту да Вас чује боље сведок.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Молио би да ми сведок каже противдиверзантска чета, да ли је обучена за извршавање свих борбених дејстава?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Свих борбених дејстава.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Апсолутно?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам да Вам кажем ја сам мало пре то изнео зашто смо ми били обучени и коју смо специјалност имали и колико смо били обучени за обезбеђење неких објеката важних и тако то.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала. Кажите ми како сте имали наоружање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ми?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Аутоматско, аутоматске пушке.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Аутоматска пушка?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: М-70. Извините М-70 са преклапајућим кундаком и пушкомитраљезе оне са дугачком цеви 7,62 мм, слични аутоматској пушци само доста дужа цев.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми колики је борбени комплет аутоматске пушке?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Борбени комплет?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: 120, 150 метака.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: 150 метака?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми је ли Вам познато за колико секунди рафалном паљбом аутоматска пушка М-70 испали 30 метака?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим, није ми то толико познато, али мислим за секунду два метка да опали. Нисам сигуран.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми полуаутоматска пушка М-59/66 7,26 мм калибар, је ли Вам познато колики је њен борбени комплет?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Полуаутоматске, не знам није ми познато.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Је ли Вам познато за које време испали њен оквир, испуца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Оквир полуаутоматска пушка?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам. Заиста нисам је дужио и не знам.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Добро, кажите ми господине Давидовићу, рекли сте да сте били у детелини?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Испред су били цивили је ли тако, тако сте рекли, иза цивила су били паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Па сте били ви иза, ко брже, сад ме добро слушајте.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас, не чујем Вас ни ја уопште.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми овако, ко брже испуца своје оквире аутоматска пушка или полуаутоматска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ко брже испуца?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па брже испуца аутоматска пушка, али господине ви сте били испред нас па нисмо могли пуцати у вас.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Тачно, не, пуцали сте и мени у леђа и Хрватима.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Вама у леђа, па откуд да сте живи.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Па имао сам срећу што нисам.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: А срећу имали.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Замолио би да још питање кажете за паравојску.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Јесте чули за паравојску «Пацови»?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Паравојску?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: «Пацови», «Пацови»?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То заиста нисам чуо никад.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте видели паравојну формацију, може сведоку да се предочи слика униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како гласи Ваше питање?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Питање је да ли је приметио групу војника у оваквим униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Окрените само мало да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате на документ камеру, нека погледа, сви знамо како та униформа изгледа, нека узме.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ту фотографију, јесте приметили такве у тим униформама?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда је било оваквих напрсканих униформи и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то можда је, јесте сигурни или нисте сигурни.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да вам кажем тачно, сигурно, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Још само једно питање, кажите ми како је могуће да 6 добровољаца, како Ви кажете паравојске преузме, отме

команду над четом, противдиверзантском четом Југословенске народне армије, на који је начин то извршено?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то ви вероватно најбоље знате.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Па објасните, јесмо ми вас разоружали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Јесмо ми вас разоружали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па господине ми смо били ваши таоци, ја сам се бар тако осећао.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Нас шест људи.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Иако сам имао оружје код себе.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Господине Давидовићу.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Ви сте један лажов.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: То можете да кажете, нема никаквих проблема.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако ако имате неке примедбе реците.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам где сам ја то слагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд ће да цени на крају ко је био «лажов», а ко не.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, то ће суд одлучити ко је лажов.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Имам примедбу госпођо председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците које су примедбе?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Примедба је, с обзиром да је сведок под заклетвом и да му је предочено да је лажно сведочење кривично дело, надам се да ћете поступити по закону. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би остао, он је завршио са својим питањима. Не разумем. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам стекао утисак да се њих двојица врло добро познају, па би моје питање било сведоку да ли је овај човек који вам је сада постављао питања, био у реду испред Вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим заиста, ја њега нити познајем нити сам га кад видео очима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте му онда рекли мало пре пуцали сте?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па паравојне формације, ја се стално позивам на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви знате да је он паравојна формација?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па рекао сам то, објаснио сам више пута, нису припадали нашој чети, не знам их, не познајем, за мене су били паравојна формација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али како Ви знате да је он био испред вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам ја да је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте му рекли мало пре ви сте пуцали, а он рекао вама ви сте у нас пуцали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ми пуцали у њих, не па како је остао жив, како је уопште жив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, па то сте га питали, како си остао жив ако.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли има неко још од оптужених, изволите. А има опт.Димитријевић, сачекајте НИКОЛАЈИДИС.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Давидовићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је нека микрофонија, смањите мало то.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Давидовићу упитао би Вас ово, док сте били тамо на том тзв.ратишту имали сте аутоматску пушку је ли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Како Вам је стајао регулатор паљбе, на појединачно или рафално?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пушка ми је била закочена.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не питам Вас о укочености, то је сасвим нормално да буде укочена, али регулатор паљбе који регулише, да ли при притиску на обарач, опаљујете један метак или опаљујете рафал?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е откуда ја знам како је био регулатор подешен.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја само знам да ми је пушка била закочена.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Нисам Вас добро разумео, опростите, да ли Вам је био на рафалном или на јединачном?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Док сте на стражи тамо, како држите оружје, о рамену, ловачки, к нози, у рукама и тако даље?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па о рамену.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: О рамену?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И укочено?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И укочено је ли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па укочено сигурно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Кад сте ишли у колони са овим цивилима, размишљали сте нешто сигурно у каквој се ситуацији налазите и тако даље, да ли сте закључили да се у колони налазите са пријатељима или са непријатељима?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У колони?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па откуд знам сад да вам одговорим на то питање, ко је у том моменту био коме пријатељ а ко непријатељ, јер говорим из чете да смо се сви добро познавали, а за ове друге не би вам могао рећи ништа, рекао сам мало пре шта сам имао овом сведоку да кажем, овом оптуженом да кажем.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, нисам Вас чуо, али добро. И још нешто хтео би да Вас питам, ради се исто о пушци, обзиром да Вас је овај окривљени питао колико метака и тако даље и тако даље, то није Ваша ствар да знате, али да ли на пушци, Ви сте били задужени са два оквира, пуна оквира, да ли на пушци носите један оквир или нешто другачије?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Један оквир.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Један оквир?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте то у детелини када сте залегли, 15 тих што Ви називате паравојске, а вас је било четири пута више, и ви сте им иза леђа и ви се њих бојите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па господине да Вам кажем ми нисмо познавали терен и ми нисмо знали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Кажте 15 људи лежи испред вас, ви са оружјем иза леђа, четири пута вас више и ви се њих бојите, ви њих видите они вас не?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како мислите да се бојимо вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи Ваше питање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не разумем питање.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Нон стоп прича како је имао, како су имали страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је да се бојао, а како гласи питање, зато што су били бројнији, зашто су се бојали, је ли то, не разумем?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Они наоружани, и ови им окренути леђима, како их се боје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега су се бојали је ли то питање?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, због чега сте се бојали тих људи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да вам кажем, ти људи су наоружани, ми их не знамо, не познајемо и ми нисмо са те територије, можда је неко био од њих са те територије и познаје терен и нисмо били сигурни да има само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наоружани сте и ви?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па, шта ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ти људи су наоружани и ви наоружани и они, вас има оптужени каже четири пута више, због чега се ви њих бојите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ето кажем вам, ми смо дошли на други терен, то ипак није наш терен, није наша територија, на друго смо место отишли нормално да смо под страхом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И они су паравојска и они су дошли на други терен.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Добро, то ће суд одлучити шта смо, да смо паравојска или не и ко нас је послао и зашто нас је послао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Истражни судија Вас је питао за то убиство на путу што сте десило, Ви сте рекли да сте чули два, три пуцња?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Али нисте се окренули?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам се окретао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И тада сте рекли да су они пуцали у зграде, у објекте све, које ту зграде и објекти постоје?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па доле су биле у долини неке куће оштећене у ранијим дејствима, са можда леве стране, ту сте пуцали, можда сте мислили да некога има ту или да се неко крије ту. Не знам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту где се десило убиство, ту су зграде и објекти ти?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту где се десило то убиство, ту има зграде и објекти?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда, можда не знам тачно да ли је то баш ту било. Јер рекао сам вам нисам се окретао назад и нисам гледао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Данас сте рекли на питање неког од браниоца, да сте сматрали да је паравојска, то код истражног судије сте рекли да су сигурно паравојска, да је сигурно то паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам да ли сам рекао сигурно.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Пише сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекли сте.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На страни 5.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Него сам рекао паравојне формације.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На страни 5. пише сигуран сам да је паравојска.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ви сте мени тако деловали, ја не знам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Који ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како ви сада сваком од оптужених се обраћате као да су они били присутни тамо, на основу чега?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи који су оптужени, још им се суди, не знамо да ли је кошта тамо радио, па и мало пре излази оптужени Зоран Косијер, а Ви као да га знате са лица места, сад и њему исто, је ли то овог човека препознајете, оптуженог?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда причате «и ви сте», је ли Ви знате ко је он?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели у Ловасу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, ја не могу да се сетим. Можда је он био тамо, али не могу ја не познајем те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али како онда причате ви сте били, откуд Ви знате ко је он.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ту у колони рекосте да је иза вас било пар војника?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где, на коју колону мислите?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па на ту једну, које колоне, није било више, ту сте ишли према тој детелини.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како знате да неко од њих није убио тог човека, тог цивила пошто сте нисте окретали, нисте видели, само сте чули пуцањ?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то сам чуо успут да се тако причало.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па како знате да није неко од тих војника убио тог цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Од наших?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не. Јер ми смо ишли у колони, нико није ишао испод зачеља колоне, то је било испод зачеља колоне, доле, тако би рекао да је било, тако сам чуо.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли смете да примате команду од паравојске?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли смете да примате команду од паравојске, као војник?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ви сте били, вероватно.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли смете да примате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шта ћемо, били смо у таквој ситуацији да мора да примамо.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Јесте се обратили неком претпостављеном да кажете да нећете ви од паравојске да примате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шта имам да се обраћам као обичан војник, шта сам ја могао ту.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па баш обичан војник се обраћа, а не командир теби, него обичан војник се обраћа командиру?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нисмо се обраћали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да сте добили наредбу од те паравојске да пуцате, је ли би пуцали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да смо добили од вас наредбу?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не. То не би пуцао.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Како би смели да одбијете ту наредбу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Што да не би.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Шта се онда не би нас бојали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Онда нас се не би бојали.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не би пуцали, јер ми нисмо ни пуцали.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од свега тога што сте испричали, од дешавања тог.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: И не би могли да пуцамо јер сте ви били испред нас.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од тог доласка испред школе и са страже, па та економија, па цео пут, ви нисте имали ниједно питање за никога?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Какво би питање имао, шта да питам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па мало пре сте причали да сте се чудили свему томе, а никог ништа не питате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па кога да питам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па 60 је људи са вама ваших које познајете, и командири.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: И ти немаш кога да питаш?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: И шта ћу да их питам. Шта би могао да их питам, кад видимо где смо дошли.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си спонтано то, зашто се спонтано ниси вратио ту од економије назад, рекао си те мучне сцене, значи дошао си овако, видео си, нећу то да гледам оде назад?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Јесте.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Још ниси имао контакт са тим паравојскама?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Знаш зашто се нисам вратио, што би можда добио метак у леђа.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Од кога?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па од тих паравојних формација.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па ту још ниси имао контакт, ти си дошао и видео си шта они раде, значи окренеш се и одеш.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па јесте али сам се плашио да не добијем метак у леђа и сви ми.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Сви сте се плашили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Који би се вратили, па вероватно су тако замишљали људи чим се, ја не могу да знам шта је ко мислио, али претпостављам да је то то.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекао си да си дошао са страже само са пушком, а на спонтано окупљање узимаш борбени ранац?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: У центру села носиш борбени ранац а на стражу идеш без борбеног ранца?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па чули смо да се узима опрема и да се негде иде, нисам знао, ја сам узео моју опрему.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па реко си идеш спонтано испред школе, сад кажеш да се негде иде чуо си, то ниси данас рекао да се негде иде, него си спонтано отишао испред задруге?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Рекао сам да нисам знао где се иде.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: После свега тога да ли си неком пријавио то све што се дешавало?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Коме да пријавим? Коме.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Је ли то све било нормално или није?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па где ће бити нормално.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Је ли се ненормалне ствари пријављују негде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Коме господине, кога ја знам тамо да пријавим. Коме.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А кад си отишао из села?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Је ли постоји војна полиција?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па који сам ја имао контакт са војном полицијом, ко сам ја да јурим да тражим војну полицију. Ја сам обичан војник био.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Је ли познајеш Романовића неког?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Којег Романовића?

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Из ваше јединице? Да ли је био неко са презименом Романовић?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли ти је познато Митровић Драган Гане име?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је било боксера у вашој јединици?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не. Ни тога се не сећам, не сећам се.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа имам само примедбу на испитивање истражног судије, на страни 3 и 4 он је сведока терао, што и сам истражни судија господин Дилпарић после рекао, све време покушавам да вас натерам да ми то кажете, приликом описивања нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате сад примедбе на истржаног судију, нити је ту, нити он чује, да завршимо са сведоком. Ако немате више питања за сведока?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених даље? Нема. Господине Давидовићу Ви данас не рекосте нам шта је био Радован Влајковић у вашој чети, помињете га а не чусмо шта је он био?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па био је командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода Радован Влајковић?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког вода је он био командир?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда, другог вода, мог вода није, мислим овог првог вода није. Другог ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог вода командир Радован Влајковић?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ако мислите раније, сем тог дана, тог дана није био команир, тог кобног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него и Радован Влајковић као оптужени и ови други помињу да је командир чете био он?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја не знам заиста, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад стојите ту и не знате ко Вам је командир чете тамо у Ловасу био, је ли можете то да објасните да Ви сте тамо а не знате ко Вам је командир?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја сам рекао да је Перић, не знам да није до неких промена дошло између њих, ја не знам. Заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте тамо у Ловасу потпуно убеђени да је Вама Влајковић командир вода, неког од водова, је ли тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали тамо да је он командир ваше чете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, ја нисам знао, можда је неко знао, ја не. Ја сам мислио да је Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците данас сте на почетку вашег исказа, ја сам то добро пратила, рекли да цивиле водите на брање кукуруза, да треба да их спроведете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да. Било је и тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то, када и којом приликом рекао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја не могу заиста да се сетим, него је то било приче ту неке, али ја заиста не знам ко је то рекао, то се тако пронесе и не могу да се сетим заиста ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас је више пута питао где ћете, где идете, Ви кажете не знам где смо кренули и тако даље и тако даље и ниједном ви не споменусте ову бербу кукуруза, откуд данас сад та берба кукуруза, брање, откуд то данас се појавило а током читаве истраге док Вас је испитивао истражни судија ниједне речи о берби кукуруза, а баш се инсистирало на томе где идете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Добро, добро, у праву сте, али између осталог било је и то, можда тад нисам поменуо, било је и тих речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте то дошли на идеју са том бербом кукуруза?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја сам то тамо чуо, али можда тог момента тад нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што то нисте спомињали истражном судији ту бербу кукуруза?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда сам и тад пропустио то да кажем, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и што ће вам тај борбени ранац ако идете у бербу кукуруза? Мислим ако водите цивиле тамо негде?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Поштено да вам кажем ја нисам био сигуран тачно где идемо, па сам узео ту моју опрему, борбени ранац и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ови сви други имали опрему?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е не знам, то не могу заиста да се сетим, не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Заменик тужиоца Вас је питао да ли Вам је Јосиповић као Ваш командир вода рекао да он неће командовати, Ви сте рекли није, а ја Вас питам да ли Вам је Ваш командир вода Радисав Јосиповић рекао да ће Вам командовати неки тамо паравојник добровољац и шта ја знам, неко други?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Није нам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми одговорите, објасните ми зашто Ви поступате по наређењима неке паравојске или паравојника ако вам није нико рекао да ће вам они командовати?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па шта ћемо, морали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Морао сам, мислим нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваш командир вода је ту, није Вам рекао да Вам неће командовати, није Вам рекао да ће неко други командовати, па ми Ви објасните због чега Ви поступате по наређењима неких за Вас непознатих лица за које не знате ни да ли су паравојска, мештани, добровољци, је ли можете то да објасните?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим могу да вам објасним, да кажем да смо морали, ја бар сам морао, видим њих иду они и нормално формира се колона иза њих и тако, шта ћу, јер ја сам био близу зачеља, видим куд сви иду туд и ја. Ја нисам имао ту неког избора да ја сад одлучујем да ја изађем и да кажем нећу да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте кажете морали сте, а Ваш полазак испред задруге је ли ту неко, је ли има ту те паравојске да Вам ту нешто командује? Не испред задруге, испред школе, ја се извињавам?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Испред школе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја их нисам видео испред школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, зашто Ви полазите испред школе и идете тамо у правцу задруге, нема тог команданта тог из паравојске и зашто Ви то идете тамо?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, не знам, ја нисам знао јер сам био задњи, на зачељу колоне и заиста нисам знао шта се дешава и ко предводи и ко иде напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То спонтано окупљање, то је први пут спомињете данас, код истражног судије Ви сте на страни 3. причали о постројавању?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: О постројавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, «да вам кажем за то постројавање већ је било људи напољу, не знам ко је позвао на постројавање, па сам се ја прикључио тим људима негде на зачељу».

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда, можда, али ја се заиста извињавам после 3 године све ја то да запамтим све детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ово је код истражно судије, ближе догађају 2007. година, ту причате о постројавању. Па откуд данас се

појављује спонтано окупљање, сад мени на претресу причате спонтано окупљање, а овде 2007. године Ви причате о постројавању?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Могуће заиста не могу да се сетим свега и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко иначе врши постројавање вашег вода?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Постројавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Кад мислите у којим околностима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште? У Чаковцу, у Ловасу, ко кад се постројава Ваш вод, ко то ради?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У Чаковцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, уопште ја Вас питам као једног војника који је у саставу вода, ко постројава тај вод?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па мислим командир вода, ја мислим не могу тачно или неки десетар или неко ко га мења или не мора бити водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тога дана испред школе.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш командир вода Радисав Јосиповић вршио то постројавање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да није вршио?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Није, јер га нисам видео, ја не могу да кажем, ту га нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте се прикључили на зачељу, они већ постројени, како Ви знате да их није он постројавао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите да није?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се дешава тамо испред те школе кад су ту постројени, јесте ту постројени у тим колонама или на који начин сте постројени?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не могу сада, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко води чету од школе до задруге?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не сећам се, не знам ко је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то не сећате, а овамо се сећате да некин 4-5 паравојника води од детелине до, од задруге до детелине, а не сећате се ко води вашу чету од школе до задруге?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја вам кажем не могу, не могу заиста да се сетим тога, односно нисам видео не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ту испред задруге ко је вас распоредио у ту колону?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Колону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ви кажете били сте уколони па цивили са ваше десне стране, ко је вас распоредио у ту колону?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па реко сам мало пре да су ови људи, ових 4-5 што их стално помињемо, они били на челу колоне, а ја сам био близу зачеља, па сад не могу тачно да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, моје конкретно питање гласи, испред задруге, значи излазите из задруге и распоредљујете се у једну колону, ко вас то распоређује? О чему се ради?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу заиста да се сетим ко распоређује, само сам рекао ко је био на челу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не можете.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заиста тешко се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да су цивили били са ваше десне стране?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било само две колоне, ви и цивили или је било више колона? Да ли је са десне стране од цивила било још распоређених војника из ваше чете, из неког другог?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не само је са десне стране били цивили, ми са леве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Говорим вам о овим паравојним формацијама који су се кретали између нас и њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ту сигурни да је било само две колоне, јер смо ми овде имали више оптужених који тврде да су биле четири колоне, имали смо мноштво сведока оштећених који такође помињу да је било четири колоне?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Четири колоне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не би могао то да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је те цивиле распоређивао испред задруге?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ко је распоређивао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па знам да су их ови извели, рекао сам тамо из, мислим да сам то рекао једном приликом, из задруге, ови што су их мучили, а ко их је распоређивао сад не могу, ови други су их прихватили вамо, мислим да то нису били ти они који су их мучили у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на страни 8. на записнику код истражног судије рекли, истражни судија Вас пита «јесте ли ушли у детелину», Ви кажете «па нисам ушао у детелину него сам отишао онако баш поред те детелине и скоро до кукуруза сам био можда», значи Ви причате истражном судији да нисте ушли у детелину, него сте ишли поред па да сте тамо код кукуруза ушли «био можда»?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па како би дошао до кукуруза да нисам ишао преко те њиве, преко детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, ја вам причам оно што сте Ви причали истражном судији, аудио запис Вашег исказа?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да сам тако рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али сте после додали да сте ушли у ту њиву, па Вас ја питам да ли сте ушли код кукуруза у њиву, нејасан ми је овај Ваш исказ.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па морао сам код пута доле ући, нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па морао сам код пута ући у њиву, а не код кукуруза горе. Јер кукуруз је био далеко, доста је далеко био од пута, можда до шта знам 100-тинак метара, значи морао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али овде сте истражном судији причали да Ви идете баш поред детелине, значи нисте ушли у детелину него идете поред детелине и до кукуруза долазите? Испада да нисте у тој њиви, него поред њиве па сте.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то је та њива, можда није било свуд детелина целом њивом, можда је нешто било доле траве, горе детелина, е то не могу можда ту нисам тачно разјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли су ти цивили имали само једну смерницу кретања по тој детелини, да ли су се кретали само у једном правцу или су се евентуално кретали и по ширини детелине и по дужини детелине?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам тачно колико су се по ширини кретали, али имали су један правац кретања напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то напред је ли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да, ја мислим да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се налазило то напред, испред њих? У ком правцу се они то крећу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па према путу неком горе попречном, односно њивом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неки сеоски пут или је то асфалтирани пут, је ли има тамо неки објект да се види?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Има неки силос нешто, то је, да ли је то сеоски пут овај преки заиста не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, битан ми је сад тај силос, је ли они иду само једним правцем у правцу силоса или су пре тога ишли у правцу тог кукуруза за који спомињете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ишли су у правцу силоса колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у правцу силоса, колико се сећате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ишли у правцу кукуруза? Је ли се сећате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не би могао да вам кажем да ли су ишли у правцу кукуруза, али према силосу знам да смо се кретали и они и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сећате се то у правцу кукуруза да ли су ишли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не сећам се, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико је вас из чете ушло у ту детелину, да ли су сви ушли у детелину, да ли су неки остали на путу, кажете било вас је 60-70, па ми објасните колико је вас ушло унутра?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја мислим да смо ушли сви, нисам сигуран. Не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли на путу није нико остао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не, не сећам се. Заиста не могу да се сетим, можда, можда неко ако је то одговор, ако прихватате, можда је неко остао али ја се не сећам да је неко остао, не могу да се сетим заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми кад сте се кретали тим асфалтним путем, колико сте били удаљени од најближег цивила, кажете они су

са ваше десне стране, колико сте били удаљени од најближег цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мислите путем кад смо ишли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, да, оним асфалтом пре него што сте стигли до детелине?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам колико је онај пут био широк, али они су ишли крајњом десном страном, а ми крајњом левом, не знам сад колико је пут широк, то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, колико је то, не тражим ни ја у милиметрима, орјентационо колико сте били удаљено од најближег цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам. Путем кад смо ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па путем?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда једно, не знам, 6-7 метара, 8 колико је пут широ,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6-7 метара, је ли то у Ловасу има пут толике ширине? Шта је то?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда има, не знам ја, не могу да се сетим, можда 6 метара, можда две траке пута, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми зашто се у овој детелини повећало растојање између вас и цивила?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Дошло је до померања кад смо ушли у њиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега нисте у тим колонама ушли тако тамо?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Због чега нисмо у колонама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, не би могао да се сетим сад зашто нисмо у колонама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама конкретно рекао да Ви одете тамо до тог кукуруза?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па вероватно инстинкт да треба да се распоредимо тако јер не можемо, морали смо тако јер ја сам био близу зачеља, морао сам да идем горе, куд ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам инстинкт, јесам тако чула?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да, па како, не могу јер ови су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нико вам није наредио, него сте ви инстинктивно?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па морао сам шта ћу, мора да се распоредимо, не можемо сви бежати ближе пута и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се распоредио Јосиповић, јесте видели?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где је био распоређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Кад смо силазили са пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У детелини, то Вас питам?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У детелини, па не знам био је можда једно 15-так метара, 20 у линији са нама, тако можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, нисам?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: 15-так, 20 метара далеко од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој линији или?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У истој линији. Истој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради, а шта ви радите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, он се креће као и ми и тако, чини ми се, не знам у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што се Ви крећете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па крећемо се зато што се они испред нас, шта ћемо, не можемо стајати ми а они иду напред, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама наредђује да се крећете? Је ли ви се то само инстинктивно се крећете или како то? Објасните.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па крећемо се зато што се ови испред нас крећу и ми се тако померамо за њима. Тако ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам је ли вам то неко наредио или сте то сами тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па кажем ови што су предводили они су инсистирали да се тако иде и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин инсистирали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па они су донекле распоређивали колико се ја сећам и тако. Не могу заиста свих детаља, ја се извињавам, али не могу да се присетим колико је времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ово, господине Давидовићу неки детаљи, једноставна питања, ко вама тамо наређује и на који начин се ви крећете?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Толико је времена прошло да тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте пута у животу били на месту где је у једном моменту страдало толико људи? Је ли то била свакодневна појава тамо на ратишту па се Ви не сећате или сад?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја опет не разумем Ви час кажете самоиницијативно нешто, сад час вам наређено?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па добро, овамо сам морао, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али реците ми ко то вама наређује, ајде то да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па рекао сам овај врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који врх?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ови што су предводили колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли један?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Они су распоређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли више њих?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Они су распоређивали, али ја сам видео кад сам био негде близу доље зачеља колоне да сам нормално кад смо ушли у детелину ишли горе, показали су нам према кукурузу, значи морало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то наређује један човек или више људи или како то изгледа?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па један је одскако по гласу, а не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да опишете тог једног што је наређивао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, не могу да га опишем. Не знам, један је се чуо, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете, ако не можете да га опишете, јел можете да кажете какву је униформу имао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Е ни то не могу да вам кажем, јер сам отишо вамо десно доста, тако да нисам запазио какву је униформу имао и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да кажете какво је наоружање имао?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ни то не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од тога не знате, а тај човек вама тамо наређује?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам видео које је наоружање носио он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни униформа, ни наоружање, ни ништа? А од њега примате наредбе.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Гледао сам горе где ћу да се распоредим, и куд ћу да одем, горе према кукурузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и само још једно питање, интересује ме да ли ви било када пре догађаја, за време догађаја, после овог догађаја, питасте Јосиповића, шта се ово десило, што нам је наређивао добровољац, паравојник или како већ ви то?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нисам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто, јел имате објашњење зашто то не питате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам шта да вам кажем, али заиста нисам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте питали вашег командира вода Јосиповића везано за цивиле.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Аха, да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ово десило, ко ово туче људе, зашто су ови људи страдали?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Нисам питао, јер заиста то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, објасните суду зашто то не питате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Како да га питам, кад он није одговоран за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд ви знате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па ја претпостављам да није, и зато вам тако и кажем, зато вам такав одговор и дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А што нисте изашли ви из те колоне?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кажете нам уплашили сте се.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У ком моменту сте сте уплашили и од кога?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па уплашили смо се, ја сам се лично плашио да ме неко с леђа не убије од њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па јесте ли хтели да изађете па нисте смели или?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, него кажем кад питате зашто нисте изашли, па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од кога сте се плашили?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па од паравојних формација, од њих, од ових, јер ја њих не знам, не познајем, откуд да знам, могу пуцат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: После јесте ли упознали, ко су ти људи, после? Јесте ли сазнали ко су ти људи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никад?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја нисам заиста сазнао ко су ти, ја само знам ово што сам рекао, ово паравојне формације, али заиста не знам ко су они, ја не знам. Да ли су их тог места, да ли су из неког другог места, одакле су, заиста не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћница, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Док сте били у Чаковцима, ко вам је рекао да идете за Ловас, ко је издао такво наређење?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, не бих вам могао рећи, опет кажем ја сам обичан војник, то мени није било доступно да знам, и заиста нисам знао, то више пута понављам, нисам знао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па како сте знали да идете у Ловас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У Ловас како смо знали?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам дал сам ја то икад поменуо да сам знао да идемо, само сам чуо да треба да идемо у Ловас, чуо, начуо, а да сам знао то ја да идемо, сигурно сто посто, ја то нисам знао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали тамо где идете, шта радите, који ће вам бити задаци?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јел вам било речено шта се заправо у том месту дешава, да ли је то ослобођено и које се снаге ту налазе?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не знам заиста, није ми речено.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кад сте стигли у Ловас, да ли сте видели да ту постоји спаљених, има спаљених кућа?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па то сам видео, ту у ранијим дејствима овим, ко је пролазио ту, која је војска пролазила, ја заиста не знам, али сам видео да има оштећених, да ли је то од артиљеријског дејства, од чега, али заиста не знам. Али то је у ранијим дејствима вероватно било пре нас, неко ко је пролазио, ми

нисмо то радили, нисмо палили куће, нисмо рушили, нисмо ништа, нигде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали које су јединице учествовале у ослобађању Ловаса, које су биле пре вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не знам, да ли су резервни састав, ко је, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли вам је било речено да у околини Ловаса постоје нека минска поља, да ли сте упозорени на то?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су неке куће биле означене неким белим чаршафима, обележене некако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, ја нисам запазио, не морате то да схватите као одговор, значи нисам запазио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте Дарка Перића, Радована Влајковића и Радосава Јосиповића видели испред школе, у дворишту испред школе, односно испред задружног тог дворишта, тог дана, значи кад се десио догађај на минском пољу, да ли сте их претходно видели?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, заиста не могу да се сетим, не, не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте ноћ пре тога стражу држали сами или сте били још са неким на стражи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Био сам са једним човеком из, близу је мене. Јел треба име, презиме?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па ако се сећате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Пуњић Владан, али је на жалост, зато што смо се познавали, зато је некако и прихватио или на неки начин одређен био да буде са мном, али је умро '97.године, последице сепсе, да кажем, од чира, то можете да проверите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте те ноћи чули неку пуцњаву у селу?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па да вам кажем, пуцњаве је било, реко сам мало пре, то је ратна зона била и сад ко је пуцао, да ли је неко пуцао онако у ваздух и ко ће то знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ било, одговорено је, да се не задржавамо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кад сте ви схватили да морате да поступате онако како поступају ови из ове паравојне јединице, у ком моменту сте то разумели?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па нисам имао шта да схватим, него сам морао да идем, реко сам мало пре, више пута, да сам био близу зачеља и да сам гледао куд иду они и ја за њим, значи нисам имао шта да схватам, морао сам. Како ћу сад да изађем из чете и да идем, да напустим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су неки припадници ваше јединице учествовали у тој тучи затвореника и улазили у двориште уопште?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Мени колико је познато нису, а можда ја најбоље не знам, али ја мислим да нису.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте ви знали ко су та затворена лица?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не заиста. Да ли сам знао ко су?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте после сазнали ко су ти људи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, само знам да се о неким цивилима радило, а ко су ти људи, одакле су, заиста не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате колико је цивила погинуло на минском пољу и колико је рањено?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ни то вам не би могло тачно рећи јер не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јел међу припадницима паравојне јединице или ваше јединице, било повређених?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Паравојних формација, ових о којима причам стално мислим да је тројица било повређених, да сам их видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта се десило са тим погинулима и повређенима кад сте ви отишли одатле, значи са минског поља?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Кад смо отишли отале?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да? Шта је било са цивилима?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заиста не знам, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу ли они остали иза вас, или су негде отишли?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, ми смо брзо се консолидовали и вратили се доле, назад. Тога се сећам, врло брзо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да вас питам, кад сте кренули из Србије, јесте ли ви тачно знали где идете и који ће бити ваш задатак?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Одлично питање, хвала. Не, не, уопште нисмо знали где идемо и шта.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, кад сте дошли тамо, шта сте схватили, разумели, шта је ваш задатак?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: па схватили смо да смо већ прешли у ратну зону, кад смо били у Шиду и да је то то, ми нисмо знали, заиста смо били затечени где идемо и шта и куд.

НАТАША КАНДИЋ: А кад кажете данас, тако, онако, дефинитивно кажете то је паравојска, шта сте ви тада, у то време мислили о ево, територијалној одбрани, тамо на територији Хрватске и шта сте мислили о тим добровољцима, шта су они тада, јесте ли их ви тада звали паравојском или другачије?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не, можда су се они другачије звали, ја сам схватао тако да су они паравојска.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, кад сте ви то схватили и од кад их ви називате паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па од како сам, реко сам вам, ми смо били ту и они, они су имали другачије униформе, различито обучени, нису припадали нама, ја сам то схватао тако, можда ја нисам добро схватио, можда то заиста није тако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви знате, ви сте тада значи у оквиру Територијална одбрана је у оквиру ЈНА, јел тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па можда, можда.

НАТАША КАНДИЋ: Како можда?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Заиста не знам. Територијална одбрана наша?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Можда је била у саставу ЈНА вероватно, али које јединице, шта, како.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, можда. Јел постоји могућност да је била и под нечијом другом контролом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, дајте мало сконцентришите се, како, јел постоји још нека војска сем ЈНА у то време?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не знам, можда је постојала територијална одбрана тог места, али ја заиста не знам, не могу, немам податке о том да би вам реко тачно да је то тако.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли ви знате за одлуку, наредбу Председништва СФРЈ у то време, да све јединице су, да се све

јединице, мисли се на добровољце, да су под командом Југословенске народне армије?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, заиста не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви, питам вас још једном, у то време чули да неко неке добровољце назива паравојском?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па било је то и по новинама, и свукуд да се називају паравојне формације али не знам добровољци.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате новина у којој је то било?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не могу да се сетим, писало је то у новинама паравојне формације овде, паравојне формације онде.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви сигурни, јел правите ви разлику између '91. '92. и неких година на пример сада?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не, то је тад, баш тих деведесетих писало, колико се ја сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да је то паравојска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па било је неких паравојски, али не знам којих.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су вам ваши претпостављени кад сте кретали из Србије, или кад сте били у Чаковцу па ишли за Ловас, јесу ли вам они рекли да ви одлазите или да, ко је све под вашом, ко је вама, под чијом сте ви контролом, а ко је под вашом контролом?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја заиста нисам знао. Мислите на војску?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: На тадашњу ЈНА која је била, како?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам, не знам под чијом смо комадном били, опет вам кажем нисам официр и не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево сад сте ви у Ловасу и тамо видите неке који су у другачијим униформама.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су они за вас?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ево ја сам рекао више пута шта су они за мене. Можда нису, можда су.

НАТАША КАНДИЋ: Да ви сте рекли. Ал знате, ви кажете они су за вас паравојска.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ал то делује, није убедљиво, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сведок каже да је то за њега су паравојска.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро, молим вас, ја хоћу. Добро, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњавао је.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Ја сам рекао, оградио сам се, можда су били.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су, молим вас, јесте ли ви једна војска?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Једна војска? Па ја то нисам тако схватио, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на друго питање, за њега је паравојска и шта сад није убедљиво, па.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не знам заиста, да смо иста војска били ја не могу да прихватим то.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете да прихватите?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми онда објасните како, пошто то не прихватате крећете у колону са том паравојском коју не прихватате?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па зато што нисам имао избора, па куд ћу, морам, ја сам тамо на туђој територији, не знам терен, не познајем терен, значи морам, принуђен сам, куд ћу, шта ћу, да се окренем да идем за Србију назад.

НАТАША КАНДИЋ: Па и то је решење.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па какво решење, па чека ме суд вамо, затвор. Па знате ли госпођо ко се није одазвао позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, немојте сада да такву конверзацију, одговарајте на питање.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, видели сте тамо мучење, јел тако?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У задрузи?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Имате, кажете, помињете и Перића и Јосиповића, кад се све то, тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, само, ја вас молим, Перића није помињао да је.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, поменуо је Перића, да је мислио, како да не.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Где, где бре, у затвору тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Перића поменуо?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не поменуо је да је мислио да је Перић командир вода, како да не, поменуо је.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Каквог вода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега? Нисте ви то разумели.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Не, не, ја се извињавам, не.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да мисли да је Перић био комаднир чете.

НАТАША КАНДИЋ: Јесмо ли поменули Перића?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Чете, чете, али ја нисам га видео тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Чете. Не, не.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: У затвору.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, не говори о томе да га је видео, него је он данас поменуо Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па како гласи питање?

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Да, јесам да.

НАТАША КАНДИЋ: Питање је, питам, да ли је после тога што је видео мучење, видео и био на минском пољу, да ли се он обраћа, да ли подноси неки извештај, да ли одлази да пријави кривично дело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање, одговорио је. Питало га је више њих, па и ја сам га питала да ли било шта пита после овог свега, он је рекао не.

Сведок БОГОСАВ ДАВИДОВИЋ: Па не, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак ни свог командира вода, до Перића очигледно није стигао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. јесмо ли завршили са овим сведоком данас.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете господине Давидовићу да идете. Следећи.

СВЕДОК ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујичић Зоран. Име оца?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Драгољуба, јел?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању шта сте?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач, са станом у?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ужицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ужицу, адреса?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Видовданска 114.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видовданска број 114. Година рођења?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: 17.март 1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1962.годиште. Где сте рођени?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: У Ужицу.

**Сведок Зоран Грујичић, од оца Драгољуба, по занимању
возач, са пребивалиштем у Ужицу, Видовданска 114, рођен
17. марта 1962. године у Ужицу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ужицу. Реците ми да ли сте у неком сродству или у завади са следећим лицима. Љубан Деветак, Милан Дечић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар НИКОЛАЈИДИС?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у сродству ни у завади?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, нисам.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујичићу, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред вас, изволите.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се поступка против ових четрнаест лица које сам мало пре порочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је догађање у месту Ловас октобра и новембра месеца '91.године и страдање 69 цивила Хрватске националности у том периоду. Предмет догађаја напад на Ловаск, противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања становништва и страдања цивила на минском пољу. Испричаћете суду да ли ви имате сазнања нешто о овоме, да ли сте у овом периоду били у Ловасу, с ким сте били ако сте били, на који начин и све што је вама познато у вези овог предмета оптужбе. Изволите.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја сам дошао са јединицом у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да седнете, биће ближе уста микрофону, јасније ћемо сви чути, само ћете спустити доле тај микрофон.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Овако може? Ја сам дошао са регуларном војском у место Чаковец, ту сам мобилисан у место Чаковце. Ту смо били распоређени на обезбеђењу места и пред догађај у Ловасу смо добили наређење, команду, да се једна јединица наша оде на испомоћ у место Ловас. Ја сам био у јединици са, командант ми је био, командир ми је био, командант Дарко, ја сам био његов курир. Он је рекао да једна јединица мора бити пребачена зато што тамо има неких проблема, било је гађања снајперима у селу и стално је било неких проблема, да мора ићи на испомоћ једна јединица. Када је то пренео и саопштио мало је било негодовања из тог разлога што се мало војска плашила, војници, тако да је он рекао да ће он поћи у тај Ловас и тако смо се и пребацили, са одређеном јединицом коју је одредио. Када смо дошли у Ловас, не знам сад тачно време, датуме и тако то, не могу да се сетим, али када смо дошли у Ловас били су поподневни, овако сати, пребацили смо се у Ловас и дошли смо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније само, ево браниоци кажу да вас не чују.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Дошли смо у школу неку, ту смо били смештени и кад смо дошли, отишли смо на распоређивање где ћемо бити смештени. Били смо у неким учиницама смештени у школи и после тог смештаја Перић је отишао на неки састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само мало ћете сачекати да направе паузу да замене траку. Јел може та клима да се смањи или искључи, стварно ћемо овде сви да се прехладимо. Може, изволите даље.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Када смо дошли ту смештени смо у ту школу и док смо се распоређивали и одређивали где ће ко бити, Перић је отишао на неки састанак. Када је се вратио са тог састанка били смо још у школи. Када је вратио са тог састанка рекао је да се спремају акције које треба да се ураде ујутру, да се иде на неке шуме, једна група војника а друга треба да се иде на неке винограде, да се терен претреса због тог пуцања у селу што је се дешавало и тих проблема. Када смо то завршили он је, када смо то завршили кад је то рекао, рекао је да треба да иде да се обиђе неки, место где су смештени заробљеници или већ како би их назвао ти што су пуцали или што су одређени ту да буду да се не би пуцало на село. Ја и он смо отишли тамо, то је био као неки, као пољопривредно добро, као задруга нека. Он је ушао унутра и обраћао се нашим војницима, нешто са њима тамо контактирао, војницима из, нашим из наше јединице, ушао, изашао и после смо се вратили у ту школу где смо провели остатак вечери до сутрашње те акције када смо требали да кренемо. Ујутру када смо устали ја сам добио задатак да идем, пошто сам добио задатак да идемо ја, Дарко и једна група да идемо на обилазак тих шума, а друга група да иде на обилазак тих винограда, мени је рекао да идем да обавестим, требали су да иду мештани који ће нам показати где су те шуме и добровољци и један део војске и рекао ми да обавестим возача и ово где ће бити, и где ћемо се, где ће се то организовати превоз за ту тамо акцију. Ја сам то и урадио, отишо сам прво у штаб јединице, ових мештана, ту где су били смештени мештани они су ми рекли да знају, да није проблем, да ће обезбедити људе. Сад не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, ево сви интервенишу да вас не чују.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Сад не могу да се сетим у колико је сати требало да буде, али у неко време је речено и тако, после тога сам отишо у тај штаб добровољаца који су с нама исто пошли, и они су

ми рекли да није спорно ништа и да су обезбедили то да ће бити ту. Ја мислим да је Дарко у том моменту када сам ја био, сад нисам сигуран, био исто на неком састанку и ја сам ту се вратио у те просторије школе, где сам га и сачекао и одатле смо се камионом кренули према шумама. Када смо прилазили тим шумама, када смо кретали према тим шумама, он је рекао да је мало небезбедно прилазити сувише близу, ту су нам рекли мештани да су из те шуме су их највише та војска Хрватска, ЗНГ-е гађали снајперима, да је мало небезбедно и да ето ту смо се двоумили шта да радимо и ја добио тај задатак да проценим ситуацију може ли се тамо ићи или не, и у том, мало неодлучности он је добио, радио везом је добио обавештење да се тамо на тој другој акцији нешто десило, да има и повређених и он је обуставио ту акцију и вратили смо се према селу. Када смо прилазили селу, значи прилазили смо камионима, он је изашао и почео је расправу са старешинама, неким ту војницима који су ту, питао је зашто се, шта ради војска доле, шта је, тај војник је одговарао да није он водио колону тамо, и ја сам остао ту на почетку, они су одмачињали, он је објашњавао шта се дешавало, одмачињали су се од мене овако горе успут. Кад се вратио одозго рекао је да обавестим возача, да кажем да остане ту камион, да су већ почели да се рањеници, повређени уносе у камионе, већ је акција била, да остаје тај камион и ми смо се вратили у школу. Он је ћутао, ништа није ни говорио, вратили смо се до школе и после тога је почела да долази војна полиција, да ради испитивања, ја мислим да је он тад, кад смо дошли отишао да извести старешину шта је се десило. Војна полиција је почела да долази, да испитује, да се за тај случај и неко од те војне полиције је у једном моменту њему рекао да та информација да није требао да иде на тај задатак, да та информација да није наређена тако да се иде. И он је онда изнервирао се, рекао ми да идем ту код мештана да узмемо ауто и да иде за Шид, да је тамо хтео да да писмену изјаву, што смо и урадили, ја сам отишао, узео кола тамо у селу и отишли смо за Шид. После тога смо се вратили у Ловас, кад смо дошли у Ловас сазнао је да су два официра ухапшена и нама је долазила, како бих рекао, смена, требали смо да се, већ да идемо за Ваљево, он није хтео да иде док се ти официри не пунте. И кад су они били пуштени, ми смо се вратили за Ваљево. Толико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били курир команданта?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се он зове?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Дарко Перић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је било курира јесте ли били Ви једини или је био још неко?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја и још један, ја и још један, ја сам га знао као Гане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Као Гане?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вам ја кажем Митровић Драган, да ли Вас то на нешто?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја мислим да се тако звао, ја сам га знао као Гане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам да не можете да се сетите датума кад сте дошли у Ловас, али можете ли то да одредите према доласку у Товарник, колко је то било пре после?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стварно не бих датум могао рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Товарника идете право у Ловас или у неко друго место?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, у Чаковцу смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли у Ловас, да ли је Перић био с Вама или?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, био је са мном док нисмо били смештени у ту школу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте упознали у Ловасу неког од старешина територијалне одбране обзиром да сте били курир Перића?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли уопште на неке састанке са Перићем, да ли сте га пратили на неке састанке са било ким?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, на састанке нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од Вашег команданта Перића добили неку наредбу везано за затворене мештане у задрузи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па нисам добио, сем те информације да, да ће ићи у акцију а испред људи, да ће он ићи као да би била војска безбеднија у односу на тај виноград где су требали да га, да га испитају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били одређени да обезбеђујете страже у том, у том простору?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, страже нисам даво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали било какав контакт са затвореницима?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, сем то, тог пута када сам дошао са Дарком да он види војску и тада сам видео само затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас, врло слабо, нешто ми се расипа звук, гласније молим Вас.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да. Кажем, видео сам затворенике само то вече када смо дошли ја и Дарко да обиђе наше војнике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било дан пред тај догађај који се десио на том другом терену?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па да, то то је то поподне када смо стигли у Ловас, то поподне, предвече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био још неки боксер у околини Перића, ил сте Ви били једини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чула, да ли се сведок, да ли се сведок изјашњавао на, на то што сте га питали? Да ли је сведок рекао да је он боксер?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, сад ћу то да питам. Да ли сте Ви боксер?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Био, био сам да, бавио сам се професионално боксом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био још неко ко се бавио боксом у околини Перића?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја колко знам, да није, Митровић, Митровић се бавио каратеом, онако ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су некога звали Боксер?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вас звали Боксер?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су Вас звали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја имам надимак «Дрцо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Ја нисам чула.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Д, д, д, «Дрцо».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто Вас то питам? Зато што сам Дарко Перић овде пред овим већем на питање суда одговара да сте Ви тај Боксер, да сте Ви тај кога су звали Боксер. То је било 12.6.2008.године.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја се не сећам, мене никада није звао Боксер, поготово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једном Вас то питам, а Ви не морате да одговорите, у вези оног упозорења, да ли сте имали било какав контакт са затвореницима?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је обезбеђивао тај затвор у задрузи обзиром да сте обишли само са командантом, обишли то подручје.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па, ја Вам кажем, сем, знам да је било наших војника чим је ишо да их обиђе, а ко је још обезбеђиво, било је још војске, е, сад ко је обезбеђиво, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам, нисам разумео дал сте споменули неко име, нисам чуо.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, нисам никакво споменуо, ал кажем да кад сам ишо са командантом, ишли смо да обиђемо нашу војску, наше војнике који су то обезбеђивали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли знате ко су ти војници, да ли занате неко име од тих војника?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неки Марко?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знаш неко име Борислав Пребег звани Кира?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да, која, која је то јединица «Душан Силни»?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам за сад више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, даље. Даље.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Грујичићу, Бранкица Мајкић, адвокат Милана Девчића. Ја бих Вас питала само везано за Ваш смештај у Ловасу.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Слабо Вас чујем.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Аха, где сте били смештени кад сте дошли у Ловас?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па, смештени смо, рекао сам, у школу.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А реците ми, осим Вас, осим чете којој сте Ви припадали да ли је у тој школи било још униформисаних лица које сте Ви затекли кад сте дошли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја сад са сигурношћу не могу да кажем и да, али ја мислим да смо ту били смештени ми.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само Ви нико.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Само јединица да, и да је колко се ја сећам, испод ту била нека кухиња и тако.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ту су биле учионице неке, сад то, ми смо били смештени у учионицу сад да ли је, врата су била отворена, затворена, дал је то тамо негде било, ал ја мислим да је ту била само наша војска.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А овај, колико сте дана укупно били у Ловасу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па, дошли смо тај дан, вече пред догађај и сад не могу са сигурношћу рећи кад смо отишли, дал је после тај дан кад се десио, да ли после два дана, после тога смо се вратили за Ваљево, после конкретног догађаја. Не могу са сигурношћу тврдити али смо врло брзо отишли зато што знам да нисмо, нисмо после тог догађаја дуго остали у Ловасу сигурно.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А реците ми да ли је док сте били, пре него што сте у ствари кренули из Ловаса, да ли је дошла и нека друга војска која вас је сменила практично?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, тада када смо пошли на задатак?

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не, не, када одлазите из Ловаса коначно после та три дана, како сте описали.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, да, да, дошла је смена јединице.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Знате ли која је то јединица била и колико је било војника?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не бих могао са сигурношћу рећи, стварно.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А тих неколико дана док сте у селу, да ли виђате још неку униформисану групу или још неке јединице осим Ваше, с обзиром да сте објашњавали да сте се кретали овај, да ли Вам је познато да је било још неке јединице у Ловасу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па виђао сам јединице да.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате коме су припадале те јединице?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.Знам територијална одбрана и добровољци, тако смо их звали.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: : А да ли Вам је познато да је била још нека група из Ваљева осим Ваше у то време док сте Ви били?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем, војска.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добровољачка група.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу Вам са сигурношћу рећи.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми реците још нешто, с обзиром да сте објаснили да сте ушли у двориште задруге, тог првог дана кад сте дошли је ли тако? Ако сам Вас добро разумела.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Шта да сам?

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте ишли са Дарком да обиђете војнике у дворишту, то је било првог дана кад сте стигли у Ловас?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, то, то предвече, пред несрећу, да.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је тамо било још војске осим ове војске коју сте Ви обилазили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко су били остали, можете да појасните мало?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу Вам са сигурношћу рећи, мислим.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: По униформама, припадности или како, мислим како су се разликовали од војске којој сте Ви припадали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам, верујте ми, не могу Вам са сигурношћу рећи, било је других, јер како бих Вам рекао, на, ми смо имали униформе које су се много разликовале, маскирне, као маскирне, ми смо баш онако одударали, а остала војска је имала ове старе униформе, шињеле и тако то и тако саде, по томе смо се некако разликовали.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А сад, да ли сте можда приметили присуство неке групе оружане сад, не могу да Вас питам да ли је војска или паравојска, али која је имала једну специфичну униформу светлију, модернију, у односу на ову СМБ коју је имала да кажем, онако прскани онај дезен, ситно.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам то приметио.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То нисте приметили.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Адвокат БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ништа, хвала Вам пуно. Немам питања.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине Грујичићу, ја сам Градимир Налић, адвокат бранилац Милана Радојчића. Неколико питања само, овај, реците ми мало нешто о томе каква је та Ваша јединица била по специјалности, Ваша та ваљевска, како се звала, противдиверзантски одред, је ли тако или чета?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Верујте ми, стварно не знам, ја око те јединице слабо, слабо знам све што би реко било би нагађање, не знам стварно, није ме ни ни занимало, нисам ни.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте Ви од опреме имали, Ваше, како је изгледала Ваша униформа, коју униформу сте имали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па имао сам ту неку што сам рекао, ту маскирну неку, добили смо ту униформу, упртаче.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте имали шлемове.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: И шлемове. Шлемове нисмо носили, ја мислим да су шлемове дали, дали војсци која је.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Упртаче и рукавице?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Упртаче да, рукавице?

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте имали рукавице неке?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви лично јесте ли носили кожне рукавице?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са прстима одсеченим, нисте никада. Хоћу да Вам кажем, овде четири сведока из Хрватске који су претрпели тортуру у дворишту, спомињу неког боксера који их је један тамо говори, тукао са тим рукавицама, имао рукавице, овај, са одсеченим прстима и остало, Ви нисте применили силу ни према коме у дворишту?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели да је неко примењивао силу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам, нисам, ја сам стојао испред дворишта.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Испред дворишта? Ви сте били пратилац Вашег овај, командира?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, курир.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Курир. Јесте? Да ли је Ваш задатак био да идете с њим тако мало кад је негде, што кажу и чвршће?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па нисам имао тако задатак никакав.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је био и, да ли је било уобичајено да он дође до неког објекта и да Вас остави испред капије да чекате а он сам да уђе?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па да.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Било је тако. Добро, реците ми молим Вас јесте ли приметили док сте били у селу и имали комуникацију са официрима или војницима војне полиције ЈНА?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем Вас, ко је л' имао?

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви, јесте ли имали Ви лично или Ваш командир?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Имали смо после догађаја.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: А пре догађаја да ли сте приметили у селу лица која носе упртаче рецимо оне војне полиције и тако даље, да ли је било војне полиције у селу пре догађаја по Вашем сазнању?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу Вам са сигурношћу то рећи.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било тенкова у селу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја мислим да је било пре нас, пре нашег доласка у Ловас.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: А Ви кад сте дошли више их није било?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас, је ли у, јесте ли знали да ли постоји неки режим посебан за кретање у селу Ловас у смислу забране кретања у одређеном периоду или полицијски час.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, био је полицијски час.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је увео тај полицијски час да ли знате?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Молим?

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је увео тај полицијски час?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не знам, ми смо га се придржавали.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је овај, да ли знате коме је припадала иначе Ваша чета по формацијском саставу, горе вишој јединици, ко је био командант изнад вас у одреду пардон, извињавам се, противдиверзантски одред, ко је био изнад да кажем, Перића као команданта одреда?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам стварно. Знам да је, знам да је неки официр с нама дошао у Товарник, али не могу имена да се сетим, не знам.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то виши официр по чину од господина Перића?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли можда био потпуковник или пуковник, можете да определите?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па можда је пуковник.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли, да ли Вам је познато име Димитријевић, презиме пардон, Миодраг.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није Вам познато? Потпуковник Димитријевић Миодраг, јесте ли некад водили Дарка Перића код њега или, или овај возили или возили га на неки састанак са вишим старешином?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам га возио, сем тад у Шид кад смо ишли да.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: А у самом Ловасу не?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, нисам требао ето ти.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли Вам је познато име Ђокић потпуковник из Ваљева?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не? Добро. Реците ми молим Вас за време боравка ту у селу, јесте ли сретали мештане?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па да Вам кажем нешто, ми смо, ја могу да кажем, кратко били, то је вече било.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели неког на улици живог дању?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па знате како, ја са улице смо што пре се склањали.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели људе само?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па добро, било је људи, како да не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли приметили нешто необично код тих људи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Јесу ли имали неке жуте, плаве, црвене, беле траке око руку, на реверима? Јесте ли видели то?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми. Молим? Спомињали сте овај, да сте возили свог команданта на нека места у Ловасу, пре одласка тамо, па сте рекли и на место неко на коме је био штаб добровољаца, где је то било?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам рекао да сам водио капетана нигде.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте, отишао сам у штаб јединице, ту где су били смештени мештани, отишао сам у штаб добровољаца, Дарко је био на састанку, ја сам се вратио и тако даље. То сте данас рекли.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па да, нисам са капетаном.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је био тај штаб добровољаца како Ви кажете? Где је био смештен, у којој згради?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу сад са сигурношћу да се сетим, али знам да је овај штаб територијалне одбране, како би рекао, био на углу једне кривине, а.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Чије територијалне одбране?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па места.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мало пре сте рекли да не знате на питање тужиоца да је постојала ту територијална одбрана и ко је командовао.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Како нисам рекао, кад сам рекао да сам ишао код њих да их тражим за мештане територијалну одбрану за.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: И с ким сте се тамо срили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја не знам, на уласку ме је неко питао, ја сам рекао да сам дошао, да ме је послао капетан да обавестим да ће јединица кренути, не знам сад у неко одређено време, он ми је рекао да зна и да ће послати.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где да крене? У претрес шуме?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Претрес шуме, да.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли то шума, можете ли да се сетите како се зове та шума, да ли је то можда шума Јелаш? Да ли вам чини, нешто то значи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу са сигурношћу, не значи ми ништа.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да није Бадњара?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не значи ми ништа не, стварно не знам.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Име шуме, то су нека од имена, не можете да се сетите?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала најлепше.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Грујичићу, ја сам Бранко Лукић, адвокат, имаћу само неколико питања за Вас. Везано за Вашу припадност, Ви сте били припадник противдиверзантског одреда територијалне одбране Ваљево, да ли сте Ви припадали противдиверзантској чети или сте били директно везани за одред?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стварно око те структуре не разумем се.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Покушаћу, покушаћу да појасним. Да ли сте добијали наређења од Јосиповића?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, ја сам директно наређења добијао од Дарка Перића.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Дакле, могу да закључим да нисте добијали наређења ни од Влајковића?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Добијао сам од Дарка Перића.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Мислим да сте споменули, а само бих ја још да то утврдимо, рекли сте када сте дошли у Ловас, док сте се распоређивали, Перић је отишао на неки састанак, када се вратио са тог састанка, рекао је да се спремају неке акције. Ја сам разумео да Ви нисте били на томе састанку. Да ли је то тачно?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да. Ја сам остао у школи.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. То сам само желео. Само моменат један, да ли Ви знате ко је Аждаја?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте чули то име?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Адвокат БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам господине Грујичићу, то је било све што сам имао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених нема нико, је ли? Изволите.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Оптужени НИКОЛАЈИДИС. Да ли Вам је познато име, презиме Романовић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам Вас разумео.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли Вам је познато презиме Романовић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не значи ми ништа, не знам, Романовић.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро. То што сте изјавили да сте били у штаб добровољаца, коме сте се тамо јавили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па, када сам, када сам ушао, нисам, нисам никоме, није ми нико рекао када сам пошао у штаб на уласку ме је, на уласку ме је, сад не могу да се сетим дочекао неко и рекао ми је да зна за то и да ми је, да су људи одређени за то.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А одакле сте знали где је штаб добровољаца?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па Дарко ми је рекао да се штаб налази преко пута те зграде на углу, територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да појаснимо, тај штаб добровољаца и штаб територијалне одбране.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Није штаб, то је кућа једна, где су били смештени, није то штаб, како би Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вама исто или су постојала два штаба?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Два, на два места су била, на два места су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био штаб територијалне одбране а где је био штаб добровољаца?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ту је, ту је село, како би Вам рекао, да, да овај кажем конкретно где је била кућа, знам да је ова кућа била на углу самом, где су били, где су били мештани, како су се називали, територијална одбрана, они су били на углу кућа.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико Ваших војника је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други? Чекајте само ово да, а овај други штаб добровољаца, где је он?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Сад не могу да се сетим да ли је он био преко пута с горње стране, како би рекао школе, или је био преко пута супротне улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Колико Ваших војника је чувало те затворенике?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам стварно, не могу са сигурношћу да кажем.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То јутро или пре подне, кад сте ишли у те обиласке, да ли сте претходно били поново у тај затвор? У ту задругу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па нисам Вас разумео када?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам Вас разумео када јел сам био.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: То јутро кад сте требали да идете у тај обилазак те шуме.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, ја сам имао задатак да одем да обавестим ово што сам већ причао.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте то пре подне били до затвора овог?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја јел сам био?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Са киме сте кренули на ратиште, не у Ловас, него уопште из Ваљева?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Са јединицом овом ваљевском.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа, дозволите, да ли је нама данас дозвољено да видимо ми сведоке

или ми не видимо ни првог ни другог. Хтео сам да га питам да ли ме познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе, загледајте га.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли се познајемо?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Хтео сам сведока да питам да ли се познајемо из Ловаса?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви знате?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ја сам хтео да питам да ли он мене познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас, да ли Ви њега знате?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Па не би сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Оптужени АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Не би сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли још оптужени питања? Изволите, господине Димитријевићу.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Димитријевић Миодраг. Ја би само хтео да Вас питам откуд Ви овај из Ужица на кажете распореду са редовном војском у Ваљевској јединици?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја сам тада се бавио спортом, био сам боксер у ваљевском «Металцу» и тамо сам мобилисан.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Друго сам хтео да Вас питам, кажете да сте били тамо на извиђању неке шуме са Дарком, овај, и да сте ту да је ту Дарко добио обавијест да је се десило нешто са неком другом групом тамо, која је отишла на друго неко извиђање. Да ли се сећате са чим сте били ту дошли на то извиђање?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па, камионом. Дошли смо камионом.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли се сећате какве боје је био тај камион?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам Вас разумео.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате које је боје био тај камион или мало да га опишете какав је изгледао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па боје се не могу сетити, знам да је био кипер.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли Вас нешто може да подсети на трампус кабину?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу Вам одговорити на то питање, не знам. Не знам.

Оптужени МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Да Вас питам исто што и претходног оног сведока, да ли сте на пушци носили један оквир или спрегнуто два оквира, мислим на аутоматску пушку.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем, не разумем питање. Носио сам оквир на пушци. На пушци нормално сам носио оквир.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Друго исто питање. Да ли Вам је регулатор паљбе на пушци био на рафалној паљби или на појединачној и зашто је био на једној или на другој?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стварно се не сећам то, не знам.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се, је ли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И задње, били сте на такозваном ратишту, послао Вас је војни одсек Ваљево, рекосте тако, је ли тако?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас да ли Вам је у књижици уписан тај боравак на том ратишту и шта је уписано да ли војна вежба или нешто друго?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Уписан је, ја не могу са сигурношћу да тврдим, али могу да проверим, књижица је код мене кући.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не сећате се шта је уписано?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу са сигурношћу да Вам кажем.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Још једанпут понављам, значи не сећате се да ли је уписана војна вежба или учешће у рату?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, не могу са сигурношћу рећи ни једно ни друго, не знам, имам књижицу кући могу проверити.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од оптужених? Реците ми господине Грујичићу, јесте ли Ви били мобилисани тамо да идете или сте били добровољац, добровољно се јавили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мобилисани? Јесте ли радили некад у фирми «Машиносервис» у Ваљеву?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли из тог периода познавали Дарка Перића, тог Ганета?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па Гана јесам, а Дарка нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте упознали Дарка Перића први пут? Да ли га знате од раније из Ваљева или?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па из Ваљева, био је спортиста исто, знам га, био је спортиста знам, овако сам за њега чуо из спорта, радио је у фирми где сам и ја радио, али ја сам био у неком селу доле, а он је био у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте једног момента да је Дарко Перић после овог догађаја то што се десило страдање тих цивила на тој детелини да је неки извештај ишао неком старешини да поднесе? Јесам ли Вас ја добро разумела?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, кад смо сишли са тог догађаја, он је рекао да иде да да извештај старешини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то он тада отишао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу Вам са сигурношћу где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у Ловасу било?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: У Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је за време боравка у Ловасу пуцано на вас, не мислим на Вас лично, него конкретно на припаднике Ваљеваца?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и којом приликом?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па пуцано је увече пред акцију, знам да је била нека, да смо истрчавали напоље из те школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истрчали сте напоље?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па да били смо испред туда залегли, да кажем спашавали се, пуцано је на школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли утврдили ко је то пуцао, шта је то било?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па није могло да се утврди ништа, после тога смо се вратили у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато да је диверзантски вод овог одреда био смештен у Ловасу кад сте Ви дошли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Којег одреда, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одреда једног јединог чији је командант Дарко Перић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да ли је био смештен у Ловасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре Вашег доласка?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја не могу сад са сигурношћу али мислим да је било наше војске тамо пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били, јесу ли били у тој школи или негде на другом месту?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу са сигурношћу рећи, знам да смо ми смештени у школи, а да ли су они били с нама, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли неког Мирољуба Марића, званог Маре?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ништа ми не значи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми то кад добија Дарко информацију, Ви сте с њим на тој некој акцији тамо та шума и добије информацију, јесте ли Ви заједно с њим отишли на ту локацију где се десио, на ту детелину, на ту ливаду?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, да, вратили смо се сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли заједно са њим отишли ту?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па цео камион је се вратио тамо, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео камион?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Цео камион вратили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта Ви у том моменту затичете, можете ли да опишете мало, ја не знам ово одзвања, нисам Вас добро ни чула ни разумела, само појасните те тренутке долазите значи камионом Ви, Дарко, цео камион и шта затичете ту?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па затичемо тај хаос, то извлаче се рањеници, погинули, шта ја знам ту, Дарко расправља шта је, ко, где је био, шта је се ишло тамо, ти официри су викали да они то нису наредили да се сиђе у те, у ту ливаду, детелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу ти официри Дарку, да ли они објашњавају?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Они су објашњавали, они су отишли горе да показују како, шта је било, ја сам остао доле код камиона, то сам чуо да је рекао да нису они водили ту групу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису они водили? Ко то каже, да ли Ви знате те официре из те ваљевске чете?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу са сигурношћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте видели колико је ту људи рањено или евентуално колико је неких мртвих људи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Право да Вам кажем све што сам рекао, мислим давно је било, не бих могао, било је и рањених и мртвих и они су већ били и нешто пренети у друго возило које је ту долазило и тако, не могу сад да Вам кажем број са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте Ви били, да кажем, тако курир Дарка Перића, да ли сте Ви после тог догађаја евентуално чули шта се то десило заправо, од Дарка, од неког од тих људи који су били ту, шта се то десило на тој детелини?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ту је била, значи то сам чуо, то је нека незванична прича била да су ту били неки, да је наишао хрватски

тај затвореник на мину и да је рекао да је мина, они су рекли да стану и пошли су да приђу наши неки људи и да се он бацио на мину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, реците ми пошто сте Ви препричавајући које је Дарко задатке добио, па сте помињали да се извиди та нека шума и помињали сте на почетку Вашег исказа неки претрес винограда, јесам ли Вас ја добро разумела?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли је та њива на којој Ви наилазите да ли је то неки виноград?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, виноград је био изнад те њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад те њиве? У истом, исто са те исте стране где је њива само изнад ње, је ли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви разговарали са неким, да ли са Дарком или било са, откуд они сад у тој њиви ако је виноград изнад њиве?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, нисам ни са ким разговарао у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли имате сазнање да су припадници ове ваљевске чете противдиверзантског одреда учествовали у затварању ових заробљених Хрвата?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Имам ли сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да су их тамо претресали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнање да су их испитивали, тукли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нешто ни за кога нисте чули, је ли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: На почетку сте рекли да сте затекли кад сте дошли заробљенике а сад кажете припадници, ови Ваљевци нису ништа према тим људима предузимали. А чији су то заробљеници да ли сте то сазнали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко их је заробио, чији су то људи, чији су то заробљеници?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам, то нису били већ ту, када смо ја и Дарко дошли они су били већ ту затворени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И још кога сте ту унутра затекли од униформисаних, наоружаних људи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, нисам ја видео, ја сам остајао испред, Дарко је ушао унутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И нисте никад сазнали ко је те људе ту затворио? Да ли је то затвор прави или импровизовани, шта је то?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ти затвореници они људи који су сутрадан настрадали у тој детелини, на том пољу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како то знате?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па зато што је требало они да иду испред, они су требали да иду испред војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то рекао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Дарко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А испред које војске?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам, не знам то те друге групе која је радила ту, ту акцију, ко је тамо био не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто да иду испред војске?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па због сигурности, због напада из тог винограда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте били на том месту, шта се налази испред правца у коме су се кретали цивили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налазе те виногради у односу на ту детелину, на ту њиву?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Знате шта, стварно сад са сигурношћу да сад Вам одређујем, можда ћу погрешити, али мислим да је ишла, да је детелина била, виноград је био изнад детелине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете изнад, да ли то значи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па следећи, како бих рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред, да су ови наставили, да нису налетели на ту мину они би наишли на винограде, да ли сам Вас ја добро разумео?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели те винограде?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, видели су се из села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сад већ кад сте га Ви то тако питали, а откуд Ви знате како су ишли цивили ти? Пошто Вас је тужилац питао да нису наишли на то изашли би на виноград, а да ли Ви имате сазнања како су се цивили кретали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па видео сам их кад су били у том минском пољу, кад смо дошли после видео сам их где су били рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте где су лежали ли шта

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, па где су рањени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се у продужетку њиховог тог дела где се они налазе, налази виноград или је виноград висински вишљи одатле са десне стране?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја колико се сећам мислим да је виноград у том правцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том правцу виноград?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте приметили да ту постоје неки силоси?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сад разумем да сте Ви дошли врло брзо након неког тог догађаја на том пољу. Мало пре на питање суда сте рекли да се неко од цивила, мештана бацио на мину?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: То сам ја изјавио да сам чуо шта је се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте то чули?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па то се причало, не могу сад са сигурношћу рећи од кога, то се врло брзо проширила прича у целом месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте Ви дошли са Вашим командантом и коме се он обраћа, да ли се сећате тог имена или коме се он обраћа да му поднесе рапорт шта се догодило?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу са сигурношћу да кажем име, знам да су се обраћали нашем неком војнику, официру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквој је униформи био тај наш војник, официр?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па у тој униформи као што смо ми имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите каква је то униформа?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па маскирна униформа, зелено-црна, ова маскирна униформа, зелено-црна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ту затекли, да ли је ту била сва војска или су се већ неки повукли, ко је ту све био кад сте Ви наишли?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу Вам са сигурношћу рећи ко је све био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико људи је отприлике било?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па како, било је доста, то је се износили људи, дрека, галама, кукњава, не могу Вам са сигурношћу рећи колико је људи било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Влајковић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Командир вода неки? Јосиповић? Командир чете, вода Јосиповић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ко је командир ове против-диверзантске чете из Ваљева?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви као курир коме Ви носите ту пошту, с ким Ви имате контакт ако сте Ви курир Перићев, с ким је он у контакту па Ви сад не знате оне његове непосредно подређене?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па нисам им знао имена, не могу да се сетим имена и ништа ми имена нису значила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад би погледали па Вас ја питао да ли познајете овог човека, да ли бисте могла препознали, да ли би препознали те људе који су били подређени Перићу ако не памтите њихова имена?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, давно је било стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти који су давали рапорт Перићу, јесу ли то били војска, паравојска, ко су ти људи били?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Мислите кад смо дошли на ту ливаду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, на тој ливади?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, то је била војска, наша војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Војска? Да ли је неко помињао да је нарушен неки систем командовања? Шта је Перић рекао, кажете нису требали, није било наређење да се сиђе у детелину, коме је он то рекао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па тим војницима који су му прилазили да му кажу шта се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су они одговорили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да нису они наредили да се, да нису водили они колону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него ко је водио колону?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, ја Вам кажем шта сам чуо, не знам ко је водио колону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је Перић на то рекао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па они су наставили да, они су наставили горе да иду тим путем, а ја сам остао доле до камиона и одозго кад се вратио ништа није ни причао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коме је Перић давао изјаву, да ли је давао некој војној полицији можда поводом тог догађаја?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја колико се сећам долазила је војна полиција у Ловас и давао је колико се сећам, значи да је давао ту изјаву и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било у односу на овај догађај, истог дана или после неколико дана?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу Вам са сигурношћу рећи, знам да је давао и да смо после тога отишли у Шид зато што се то није поклапало са његовом изјавом, да је та полиција рекла да тако није командовано како је он дао ту изјаву, зато смо ишли у Шид, сад који дан је то био и које време не могу са сигурношћу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви давали неку изјаву војној полицији?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте икад у животу давали изјаву војној полицији?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Можда, али не могу са сигурношћу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то да схватимо да се не сећате или да нећете да дате одговор зато што би тиме изложили себе кривичном прогону?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стварно се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли давали изјаву Служби за откривање ратних злочина пре 3 године?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тамо помињали да сте давали изјаву војној полицији поводом овог догађаја у детелини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо да садржину те изјаве не можемо да користимо као доказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећемо садржину, само да ли јесте или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли тамо у тој изјави помињали да сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то мислите, на ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је садржина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро. Да ли сте икад икоме давали и помињали да сте некад војној полицији давали исказ?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Кажем Вам можда сам, не сећам се да бих сад могао да Вам кажем шта сам давао, не сећам се, можда сам у том моменту је било испитивања, сад не могу са сигурношћу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ја сам мислећи да је тужилац добио Допунска питања, изволите Ви.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Сведок је рекао да је првог дана кад је овај одред, противдиверзантски одред стигао у Ловас, Перић отишао на неки састанак. Е, па да ли овај сведок зна са ким је Перић тад имао састанак и о чему се ту радило?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па отишао је на састанак претпостављам, није ми рекао с ким ће отићи, кад се вратио рекао је да имамо сутрадан акцију, да је отишао вероватно да се састао са претпостављеним.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је помињао Перић неке људе из територијалне одбране, мештане, како Ви кажете?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем Вас када.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па тад, то кад је дошао да је можда са њима имао састанак?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, рекао је да је био на састанку, а с ким, није ми рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А рекли сте да су у дворишту задруге били људи који су ту затворени због пуцњаве, а одакле Ви знате да су ти људи баш учествовали у пуцњави, ко је то Вама рекао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па тако се, због тога смо и дошли из Чаковца тамо зато што су се ту дешавале те акције пуцања снајперима и узнемиравања тог места, зато смо и дошли.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је Вама познато да ли је неко погинуо од тих снајпера и од тог узнемиравања, неко од војске или тако да ли је било тих неких случајева?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја нисам видео али сам чуо да је било мештана убијених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А који су ти војници које је Дарко Перић, кажете, обилазио у дворишту земљорадничке задруге, шта су они тамо радили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ја мислим да су давали стражу, обезбеђивали то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Обезбеђивали затворенике или?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, да, чували, обезбеђивали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је Вама дао налог да идете, значи да комуницирате са штабом Територијалне одбране, мештана и штабом добровољаца?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: За ујутру, за то?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, сутрадан ујутру.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Дарко Перић ми је рекао да одем да их обавестим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да их обавестите о чему?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Где ће бити паркиран камион, кад ће се кренути, да одреде људе ту?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесу ли и они учествовали у тој акцији са вама, значи ови из Територијалне одбране мештана и из штаба, из добровољачке јединице?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ко је командовао том акцијом тамо у том претресу шуме?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Дарко.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јесте ли Ви тад кад сте ишли у те штабове, договарали и ову акцију за претрес ових винограда или само ову за претрес шуме?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао сведок да је он договарао.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја нисам договарао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да је пренео вест о томе?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, ја сам само да се одреде за претрес шуме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је пре поласка у те акције, значи било неко постројавање одреда испред школе?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не могу са сигурношћу рећи, не сећам се.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате на који начин је Дарко пренео војницима наредбу о одласку те акције?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Које акције?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Па то претрес шуме и претрес винограда? Како је Вама саопштио да ће бити тих акција, а и другим војницима?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па тако је саопштио и пренео је војницима као и мени усменим путем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Мени је остало нејасно како, ко је пренео војницима, да ли им је рекао сваком посебно или их је сакупио на једном месту па им објаснио шта треба да ураде? Да ли вас је неко упозорио пре него што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули одговор, Ви поставите питање, а не добијемо одговор, а Ви настављате даље.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем питање, како је ли једног по једног, ми смо били смештени ту у школи, све се дешавало, како бих рекао, у тој школи, значи кад је он дошао то вече извршен је састанак са војницима, обавештени су да ће се ићи на претрес терена једног, другог и то је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је одредио Дарко тад ко ће да иде у коју акцију, који водови ће учествовати у којој акцији?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: То не могу да Вам кажем, не знам стварно да ли је одредио, са сигурношћу не могу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вас је пре него што сте дошли у Ловас неко упозорио, да ли сте знали да постоје нека минска поља у околини села?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам, колико ја знам није било приче ни о каквом минском пољу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала, Ви кажете да су Ваши војници чували затворенике. Ко Вама то каже?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па Дарко Перић је отишао да их обиђе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви видите те Ваше војнике?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па видим их овамо да је отишао према њима, видео сам их кроз врата.

НАТАША КАНДИЋ: А где?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: У тој задрузи.

НАТАША КАНДИЋ: У тој задрузи? А да ли видите те који они чувају?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, седели су на клупама.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли то? Колико Ви ту боравите, колико је?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисмо се много задржавали.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се догађало то кад Ви видите да су они на клупама, шта се догађа?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па ништа, ништа се не догађа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли траје, да ли има неког испитивања или нечега или шта Ви видите?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Видим људе како седе на клупама.

НАТАША КАНДИЋ: А шта раде Ваши војници?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стоје око њих, стајали су тамо Дарко што је отишао, они су стајали.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је било ваших војника?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је тамо још, кога видите још поред ваших војника?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу сад са сигурношћу да кажем, било је још војске ове.

НАТАША КАНДИЋ: Чије, које војске?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па мештани, како да их назовем, не знам, територијална одбрана.

НАТАША КАНДИЋ: Мештани?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Војске је било, сад нису били само наши војници.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је било још мештана, то процена Ваша?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу са сигурношћу да кажем, нисам могао да видим.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам могао да видим колико их је било са сигурношћу тачно да вам кажем све укупно.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми сад, објасните како Ви то све видите, клупе, Ваше војнике, ове друге војнике, ове који седе, како?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па стојим на уласку врата.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стојим на улазним вратима.

НАТАША КАНДИЋ: На улазним вратима стојите?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли стражарите ту или?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, само сам чекао Дарка да оде то наших војника и да се врати.

НАТАША КАНДИЋ: И врата су отворена?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И колико стојите тако?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не знам стварно да вам кажем са сигурношћу, не много.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи онда Ви видите шта се унутра догађа? С ким разговара Перић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Са нашим војницима.

НАТАША КАНДИЋ: Са њима разговара?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, са једним од њих.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, ако сам ја добро разумела, он је ту добио ту обавештење о предузимању тих акција претреса терена. Од кога он то добија?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не, није ту добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чакајте, то он није рекао.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја то нисам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже да иде на састанак и да му он онда каже да је.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је тамо добио то.

НАТАША КАНДИЋ: Онда да видимо, он помиње само један састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не помиње да је ту у тој задрузи ту био састанак и да је ту добио.

НАТАША КАНДИЋ: Када Вам Перић каже за те две акције?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Госпођо судија, могу ли само мало воде добити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

НАТАША КАНДИЋ: Када Вам Перић каже за те две акције?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Рекао ми је пре него што смо отишли у то пољопривредно добро.

НАТАША КАНДИЋ: Пре него што сте отишли у тај задружни дом?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли Ви то кажете да је он тај као неки састанак са војницима имао у том задружном дому?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао. Ја Вас молим, па мислим човек је причао да је у школи био састанак.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте молим Вас, нејасно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно је Вама, али ми смо сви овде данас слушали цео дан.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам сигурна да је свима баш то јасно. Кажите ми молим Вас да ли се Ви после тога враћате у школу?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: После тога да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има тамо неког окупљања?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: У смислу састанка?

НАТАША КАНДИЋ: У смислу састанка, зато што сада ако сам добро разумела, Перић разговара нешто са војницима у задружном дому. Ја Вас сад питам, пошто је, значи војници се налазе у школи, да ли тамо има неког окупљања и састанка?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не, ми смо прво дошли, отишао је на састанак, кад је се вратио, сад са сигурношћу не могу да кажем када је саопштио војницима да ће бити акција.

НАТАША КАНДИЋ: То Вас питам, када он саопштава тој већини војника?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја сам знао када се вратио да ће бити, сад не могу са сигурношћу да кажем када је рекао војницима али мислим да је рекао ту у згради школе, јер ту су били састанци.

НАТАША КАНДИЋ: Пре одласка у задружни дом или?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Ја мислим да је било пре одласка у задружни дом.

НАТАША КАНДИЋ: Пре одласка? Да ли је било неке расправе, да ли је било неко, да се неко нешто бунио, питао?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па колико се ја сећам није.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко помињао минска поља?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких војника који су негодовали, говорили да неће да иду на неку од тих акција?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нисам тако нешто чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било помињања неког суда да ће неко одговарати, да ће се ако не иде?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Није ми познато то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А кажите ми ко је, да ли знате ко је одредио те војнике за стражу тамо у задружном дому?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, кажете да је било неких изјава, да је Перић давао неку изјаву, било неког неслагања, да ли Ви знате у чему је то било неслагање?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем Вас када, у којој изјави?

НАТАША КАНДИЋ: Па рекли сте да је давао неку изјаву па да сте онда морали да идете у Шид или где, да је било неког неслагања?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: То је било кад је војна полиција дошла, они су му саопштили да то што је он рекао да је, како бих рекао, ко је наредио да се та акција изврши да је рекао да то није урадио, да није наредио ту акцију командовања тога и да је Дарко захтевао да иде у Шид и да да писмену изјаву и после тога смо отишли.

НАТАША КАНДИЋ: Е, сад само још једном кад сте Ви тамо дошли са Перићем на минско поље, шта Ви видите кад сте дошли на минско поље?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Рекао сам већ да сам видео повређене људе како утоварају у камион.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их утовара у камион?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па војска, сви.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па сви, сви су, ко год је био.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а шта Ви радите кад видите то, кад видите повређена тела, шта Ви радите?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Остао сам без даха.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте остали?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Без даха, видели смо сцени какву нисмо видели до тада.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, а да ли нешто предузимате, да ли вам нешто Перић каже?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Он је отишао са тим официрима, рекао је да се објашњавају, договарају, већ шта горе, ја сам остао поред камиона.

НАТАША КАНДИЋ: И онда, шта Ви онда радите са?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Перић је био рекао да војску обавестим ту на камиону која је била и возача да остане ту а ми смо се вратили пешке у школу.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вози камион?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Камион војник.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Војник.

НАТАША КАНДИЋ: И где сте се Ви вратили?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: У школу.

НАТАША КАНДИЋ: А где је Перић?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Са мнош, у школу се вратио.

НАТАША КАНДИЋ: Па како кажете отишао је са официрима или неким другим?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Није, то сам вам рекао да је отишао када се расправљао с њима горе, кад им је, а ја сам остао код камиона, а када се враћао, кад ми је рекао да кажем возачу камиона да остане ту да утовара људе, да се то дешава, да помогну и то а ми смо се вратили у школу.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели да ли је долазио неки виши официр тог дана у школу, уопште у Ловас, да ли пратите негде Перића на неки састанак?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па он је сам отишао да извести кад смо дошли са те пољане, он је сам отишао да извести старешину, тако је рекао «идем да известим о догађају».

НАТАША КАНДИЋ: Он је самоиницијативно отишао

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Да, рекао ми је само тако да иде да извести старешину о догађају.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми после Ловаса где ви идете?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Вратили смо се за Ваљево.

НАТАША КАНДИЋ: Па после тога?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Питам.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Кући.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте поново ишли на ратиште?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нигде?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Нигде.

НАТАША КАНДИЋ: Још само на овај Ловас, да ли је Вама остао у памћењу неко по неком надимку, по неким специфичним деловима одеће, рукавицама?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Памтите било кога?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Стварно не памтим.

НАТАША КАНДИЋ: Никога? Од официра?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никога?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање господине Грујичићу, причали сте и о том састанку у школи с војском, да ли сте Ви чули да је неки официр Дарку Перићу одбио наређење а да је он неког

добровољца поставио да командује овом акцијом у којој су страдали људи?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: То ми није познато. Нико није одбијао наређење, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја се извињавам, знам да је касно, хоћете само да рашчистите са сведоком да ли је он био на том састанку? Ја нисам чуо да је он био на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само да ли сте Ви били на том састанку када Дарко Перић у школи са војницима или са својим потчињенима, јесте ли били присутни?

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Кад их обавештава да ће бити та акција, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЗОРАН ГРУЈИЧИЋ: Па не могу са сигурношћу да кажем да ли сам негде био на задатку или сам, не сећам се али знам да их је он обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине Грујичићу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим до 7 сати, ова стража све стварно, ми немамо времена више. Знам да је реч о притвору и да би сада ако наставимо да слушамо предлоге то би трајало мало дуже.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Опростите, да се укључим. Ви мени, краће речено, председнице већа не дозвољавате да ставим предлог за укидање притвора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама ништа не браним, ти предлози постоје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сада ако хоћу нови предлог да ставим за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете у писменој форми да ставите предлог.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви мени не дозвољавате значи сада да ставим предлог за укидање притвора? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, завршава се радно време данас, јесте. Не можете са мношћем на тај начин господине Налићу да се расправљате.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам просто, ја се с Вама не расправљам, ја Вас питам могу ли да ставим, Ви кажете не, ја кажем хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузимам Вам реч, ето.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем можете у писменој форми, а сада је већ скоро 7 сати и прекидамо овај претрес. Па не можете тако са мношћем да се расправљате.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**, а наставак заказује за дане:

19., 20., 21., 22. и 23. април 2010. године,

све са почетком у 9 часова и 30 минута, судница 2.

- За 19. април 2010. године одређено је испитивање сведока Руже Кесер и Ане Пољак,
- За 20. април 2010. године одређено је испитивање сведока Маријане Радочај и Љубице Адамовић,
- За 21. април 2010. године одређено је испитивање сведока Жељке Грбешић, Невенке Балић и Јелице Франчишковић,
- За 22. април 2010. године одређено је испитивање сведока Розине Пејић и Јелене Јовановић и

- За 23. април 2010. године одређено је испитивање сведока Зоре Пољак и Мата Мађаревића.

путем видеоконференцијске везе са Жупанијским судом у Вуковару.

Довршено у 18 часова и 50 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА